2

PARODIARUM
AD
HORATI
FLACCI MEL-
POMENEN

Variorum Auctorum, & argumenti varij

CENTURIA PRIMA,

Collecta & edita ſtudio

CASPARIS CUNRADI
Phil. & Med. D.

Ad

NOBILEM & CLARIS.

DANIELEM RINDFLEISCH

BUCRETIUM

Patritium & Phyſicum

VratisL.

Dominum ac Fautorem æternùm colendum.

LIPSIÆ,

ANNO M. DC. XIV.

Digitized by Google

In Commendationem operis.

QVem tu ſuave ſonans Lyra
Attentum liquido carmine ceperis,
Illum non ſacra Pagina
Tardabit facilem, non titulus ruber
Legum abducet agentium
Conſultum, neq; res pharmacopeia
Stipatum foliis virum,
Quod morbos, necis & contuderit minas,
Avertet fide Teia:
Sed quodcunq; foret temporis inſuper,
Et curis vacuum arduis,
Fit rectè Aeolio carmine nobile.
Quanti principis hujus eſt
FLACCI æquare gradum, atq; inter amabiles
Vates connumerarier,
Quos nemo ore bonus mordeat invido?
O, teſtudinis inclytæ
Dulcem qui ſtrepitum ſic benè temperas,
O, vel materiis ſacris
Donature breves, ſi libeat, modos;
Excelſum capies decus,
Quod non longa ſitu comminuat dies,
Felix quando Parodicus
Diceris, veluti diceris, eſt ſatis.

M. Cunr. Bavarus
Poët. Prof. Lipſ.

Digitized by Google

PARODIÆ AD ODAM HO-RATIANAM.

I.

Ad Danielem Rindfleiſch Bucretium.

QVam Tu Vatis Horatij
Odam cum MONAVO diligis aureã,
Hanc non cymba Catullia
Prævertet genio; non OvidI pulex.
Luſu obnubet Hiantia
Exilem; neq; flos ſvavis AcidalIs
Evictam numeris chelyn,
Qvòd metri ſolitis ſubjaceat modis,
Oſtendet melico choro.
Sed, qvi plectra, Viri, Pieria excolunt,
Et magni Aonidum duces
Dicent Cecropio flumine divitem.
Claræ SCALIGERUM Tribûs
Dignantur proceres, inter amabiles
Primam ponere eam lyras:
Et jam rore magis tingitur Attico.
O vivacis Horatij
Svaves qvi numeros, BUCREADE, elevas;
O cunctis quoq; Vatibus
Recluſure tuam, ſi placeat, domum!
Totum nominis hoc tui eſt,
Qvòd prodit numeris culta parodicis.
Flacci Melpomene optimi:
Qvòd ſurgens aliis grata erit, à te erit.

Caſpar Cunradus D.

II.

AD SS. TRINITATEM.

QVem Tu, ſancta Trias, ſemel
Electis hominem connumeraveris,
Illum non trahet aut caro
Mundusvè in vetitum; non Satan impiger
Curru ducet aheneo
Captivum, neq; ſors aſpera duriùs
Jactatum, folio levi,
Si regum tumidas audierit minas,
Oſtendet trepidum magis.
Sed, qvæ crimen, aqva, ſangvine rorida
Orbis tótius eluunt,
Fingent ætherio numine nobilem.
Vitæ Principis & necis
Dignatur ſoboles, inter amabiles
Cœli ponere me choros:
Et mundana minùs gaudia jam moror.
O lux aurea, Trinitas,
Qvæ mentis tenebras diſcutis impiæ!
O cæcis qvoq; gentibus
Donature piam, ſi libeat, fidem!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd ſemen rude, adhuc matris in intimis
Effingor tener Embryo:
Qvòd naſcor, redimor, ſanctificor,
tuum eſt.

Sebaſtianus Hoffman.

III. AD

Ad Eamdem.

QVem Tu, ſumma Trias, ſemel
Natum ſalvifico flumine laveris,
Illum non caro blandior
Eſcatum illecebris pelliciet ſuis;
Non mundus ſtudio à pio
Avertet: neq; grex Tartariæ domûs
Spurcatum ſcelerum lue,
Qvòd Virtutis iter liqverit inclyta,
Regnis adjiciet ſuis.
Sed, qvæ fonte fluit, Gratia, vivido,
Et ſacri vada fluminis
Tingent cœlifluo munere divitem.
IOVÆ Principis omnium
Dignatur ſoboles, inter amabiles
Divûm ponere me choros;
Et jam lætitiâ perfruor aureâ.
O qvæ, ſancta Trias, tuo
Clauſæ vocis iter numine promoves!
O mutis etiam oribus
Donature cygni, ut te reſonent, ſonum!
Totum muneris hoc tui,
Qvòd ſcribor numero te venerantium.
Conſors regiæ Olympicæ:
Qvòd vivo, atq; ſeqvor te, ſeqvor ut, tuum eſt.

Procopius Lupacius.

IV.

Ad Deum Patrem.

Qvem Tu, ſumme Pater, ſemel
Electum ſupero codice foveris,
Jllum non caro propria
Seducet reprobum; non animi dolor
Pœnâ angebit Avernicâ
Damnandum; neq; vis Orcina plurimis
Sqvallentem vitijs reum,
Qvòd legum poſitas tranſierit vias,
Jmmerget Barathro truci.
Sed qvi culmen, Avi, ſtelliferum tenent,
Et ſancti Aligerûm chori,
Dicent mortifero crimine liberum.
JESU præſidis omnium
Dignatur pietas inter amatulos
Celi ſcribere me greges:
Et jam labe minùs torqveor inditâ.
O ſplendoris Olympici
Omnes qvi radios, mi DEUS, exſeris!
O ipſi qvoq; Dæmoni
Donature tuum, ſi libeat, thronum!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd ſignor calamo pennigeri agminis
Gentis portio credulæ:
Qvòd ſpiro, & ſuperam ſpero domum,
tuum eſt.

Caſpar Cunradus D.

V.

Ad Deum Filium.

QVem Tu, Nate DEO, ſemel
Adſperſum roſeo ſangvine laveris,
Illum non vitij lues
Damnabit miſerum; non Satan horridus
Curru ducet Abyſſeo
Pallentem; neq; mors improba lurido
Adjunctum Lemurum gregi,
Qvòd vita toties liqverit orbitam,
Expunget ſuperûm Libro.
Sed, qvi membra, cruor, ſaucia perluit,
Et ſpinæ capitis rubræ
Reddent ætherio culmine vividum,
IOVÆ principis ætheris
Dignatur miſerans Gratia, perpetis
Vitæ reddere me bonis:
Et jam morte minùs terreor anxiâ.
O dulcedinis aureæ
Sedes qvi reparas, Dux bone, perditas!
O cœcis qvoq; gentibus
Conceſſure poli, ſi cupiant, domum!
Totum ſangvinis hoc tui eſt,
Qvòd jungor numero labe carentium,
Aſtrati indiges ætheris:
Qvòd vivo, atq; necem non timeo, tuum eſt.

Caſpar Cunradus D.

VI.

Ad Deum Spiritum sanctum.

QVem Tu, dia Charis, ſemel
Adflatum ſupero Numine rexeris,
Illum non animi tumor
Inflabit ſtolidum; non operum ſtrues
Senſu ducet adultero
Bullatum: neq; gens Ethnica perditis
Immerſum tenebris Virum,
Qvòd Verbi roſeum noluerit jubar,
Adducet Cacodæmoni.
Sed qvi corda liqvor ſordida perluit,
Et ſalvans fidei vigor
Dicent vivifico munere Celitem.
Vitæ Principis ævicæ
Dignatur pia mors inter amabiles
IOVÆ ponere me choros:
Et jam ſorde minùs polluor impiâ.
O ſolaminis enthei
Fontes qvi riguos, SPIRITUS, explicas!
O cordi qvoq; frigido
Infuſure animum, ſi velit, igneum!
Totum luminis hoc tui eſt,
Qvòd novi merito me ſobolis DEI
Electi ſocium gregis:
Qvòd credo, & capio, qvod cupio, tuum eſt.

Caſpar Cunradus D.

VII. AD

VII.

AD DEUM OPT. MAX.

QVem Tu, ſumme DEUS, ſemel
Suſceptum patrio lumine videris,
Illum nulla neceſſitas
Transverſum rapiet: non Satanæ doli
Immergent ſtygijs aqvis
Devictum: neqve res hunc malè perditæ
Adflictum miſeris modis,
Qvòd nævo toties ſubjaceat ſuo,
Torqvebunt ità perpetim.
Sed qvi ſidereo vertice labitur
Flatus ſe inſinuans pijs
Finget perpetuo munere nobilem.
Grex Chriſti ſacer undiqve
Cives ipſe ſuos inter amabiles
Gaudet ponere me libens:
Et jam labe minùs tentor ab inſitâ.
O ſancti vada fluminis
Cordis qvi maculas eluitis mei!
O cordi qvoq; ferreo
Impreſſure animum, ſi libeat, bonum!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd nigris Erebi faucibus erutus
Aſſertus tibi ſum, Pater:
Qvòd ſpiro, & placeo, nam placeo, tuum eſt.

Petrus Monavius D.

VIII.

AD DEUM.

QVem Tu, Sancte DEUS, ſemel
Lotum fonte ſacro ritè beaveris,
Illum non vitium grave
Turpabit miſerum; non dolus impigri
Serpentis varius, truci
Qvi ructat ſtygias ore calumnias.
Ornatus Domini ſui
Gaudebit meritis, ſi modò pœnitet,
CHRISTO ſe ſocians fide,
Credens, qvòd tumidas contuderit manus
Mundi Principis & necis
Qvi clades miſeris accumulant modis.
Talem Celituum chorus
Dignatur ſocios inter amabiles
Vatum ponere mox ſacrûm:
Ne vulgi rabiem ſentiat invidi.
O ſpimminis enthei
Dono qvod ſupero Chriſticolas beat!
O duris qvoq; cordibus
Sparſurum fidei ſalvificæ jubar!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd dicor Domini ſurculus optimi,
Celi germen amabile:
Qvòd vivo & valeo, ſi valeo, tuum eſt.

Barthol. Chryſeus D.

IX.

Ad Deum.

QVem Tu, magne DEUS, ſemel
Electum placido pectore amaveris,
Jllum nulla pericula
Terrebunt ſtabilem; non malus impigri
Subvertet Satanæ dolus
Victorem, neq; mors hunc fera, Filij
Aſſertum meritis tui,
Qui legis rapidas compoſuit minas,
Transmittet ſtygio lacu.
Sed, qui progreditur, Spiritus, æthere,
Per Verbum irradians pios,
Finget ſidereo munere nobilem.
Sanctorum ipſa ſodalitas
Dignatur ſocios inter amabiles
Cœli ponere me ſui:
Nec jam labe magis perdor ab inſitâ.
O cordis bonus intimi
Mitem qui gemitum, mi DEUS, accipis!
O cæcis quoq; gentibus
Depulſure animi, ſi libeat, chaos!
Totum muneris hoc tui eſt
Ereptus numero quòd pereuntium.
Sanctis annumeror tuis:
Quòd credo, & placeo, (nam placeo) tui eſt.

Joach: Smidius.

X. DEO

X.

DEO, VITÆ MORTISQVE ARBITRO.

QVem Tu, ſumme DEUS, ſemel
Placatus, patrio lumine videris,
Illum non Satan improbus
Evertet, neq; pars parcere neſcia,
Horrore adficiet gravi;
Nec mundi miſeri ſubdola vanitas
Deceptum illecebris ſuis
A vero rapiet tramite devium,
In pravam ſcelerum viam:
Sed, quæ perpetuis, gratia, ſeculis
Perdurat tua, jugiter
Securum ſtatuet rebus in arduis:
Cœtus Angelici chori
Verſantem in propriâ ſorte fideliter,
Sublatum manibus ferent,
Ne lædat teneros dura ſilex pedes.
O qui cuncta regis, Pater,
Solus vitæ hominum mortis & Arbiter!
O vitam quoq; putrido
Donature, tuo tempore, pulveri!
Totum hoc arbitrij eſt tui,
Seu proferre velis, rumpere ſeu dies:
Sanus corpore menteq;
Quòd vivo & vigeo, (nam vigeo) tuũ eſt.

Sebaſtianus Ambroſius.

XI. AD

X I.

Ad Cunctipotentem.

QVem Tu, Cunctipotens, ſemel
Suſceptum valido numine texeris,
Illum non timor hoſtici
Invadet ſtrepitus; non ſtygia luis
Noctu tela minantia,
Terrebunt; neq; vox Cerbera in obvios
Virus viperum vomens,
Et mentes, Furiæ, quæ ſtimulant malas,
Attingent leviter Virum.
Sed qvæ res hominum cura poli regit,
Et fidæ Geniûm manus
Securo facient pectore vividum.
Mundi principis aſperi
Non audet rabies inſidias meæ
Vitæ tendere noxias:
Et jam mente minùs torqveor anxiâ,
O caliginis horridæ
Denſas qvæ nebulas, Lux mera, diſcutis!
O mortis qvoq; luridæ
Depulſura graves, cùm venient, minas!
Totum muneris eſt tui,
Qvòd ſcribor numero luce fruentium:
Cæleſtis gremium chori
Qvòd ſpero, & video, & jam teneo, tuũ eſt.

Margarita Freheri Bockias
de Guttmansdorff.

XII. AD

XII.

AD DEUM.

QVem Tu Myſtopolon, DEUS,
Diſcentem placido numine juveris,
Illum non labor improbus
Laſſabit vigilem; non Satan impiger
Curſu trudet ab optimo
Victorem; neq; mens tetrica ſplendidis
Vexatum ſolijs Ducem,
Qvòd regum cupidas arguerit manus,
Impinget Capitolio.
Sed, qui pectus, Amor, mobile permeat,
Et Verbi ſtudium ſacri
Fingent ætherio carmine nobilem.
BRESLÆ principis urbium
Dignatur ſoboles inter amabiles
Myſtûm ponere me choros;
Et jam mente minùs deprimor anxiâ.
O qvi luminis aurei
Nos luſtras radijs, Spiritus, entheü!
O brutis qvoq; gentibus
Donature novam, ſi libeat, facem!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd monſtro populis, dux uti prævius,
Sinceræ fidei viam:
Qvòd diſco, & doceo, qvòd didici, tuum eſt.

Paulus Radecus.

XIII. AD

XIII.

AD DEUM.

QVem Tu, Cunctipotens, ſemel
Currentem valido pollice duxeris,
Illum non lupus efferus
Comprendet trepidum: non Notus horridus
Flatu ſternet inhoſpito
Provectum: neq; nix plurima flocculis
Detentum fluidis Virûm,
Quòd curſûs varias tranſierit vias,
Servabit remeantibus.
Sed, qvi jura, Viri, Bœmica nunciant,
Et ſancta Themidis domus
Cernent prævalido corpore præditum.
J O V Æ Principis omnium
Dignatur ſoboles inter Hiantios
P R A G Æ ponere me choros.
Et jam ſorte magis gaudeo proſperâ.
O ſervaminis enthei
Gratum qvi ſpecimen, mi Deus, exhibes!
O pubem quoq; ſimplicem
Servature tuâ, ſi libeat, manu!
Totum muneris hoc tui eſt.
Quòd ſervor ſolio CÆSARIS enthee
Romani famulus throni:
Quòd vivo & placeo, ſi placeo, tuum eſt.

Balthaſar Exnerus
de Hirſchbergâ.

XIV. AD

XIV.

Ad Deum.

QVem Tu, ſumme DEUS, ſemel
Cantantem clario junxeris agmini,
Illum non furor improbus
Transverſum rapiet; non ratio levis
Pindo abducet Hiantio
Mutatum; neq; vox lubrica frivolis
Addictum ſtudijs Virum,
Qvòd Regum dubias qvæſierit faces,
Oſtendet melioribus.
Sed, qvæ culmen, aqvæ, Pierium adfluunt,
Et ſvaves citharæ ſoni
Fingent Aonio carmine vividum.
Divi gratia CÆSARIS
Dignatur tenuem me qvoq; Delios
Interponere Muſicos,
Et jam laude magis clareo propriâ.
O cantaminis editi
Vilem qvi ſtrepitum, mi DEUS, excipis!
O bardis qvoq; mentibus
Donature pios, ſi libeat, modos!
Totum Numinis hoc tui eſt,
Qvòd dicor numeris Phœbicolentium
Cyrrhæi ſocius gregis:
Qvòd canto & placeo, ſi placeo, tuum eſt.

Caſpar Cunradus D.

XV. Ad

XV.

Ad Jesulum Emanuelem.

CUi Tu, JESULE blandule,
Natali pavidum cor recreaveris:
Illum non metus inferûm
Terrebit ſtabilem: non mala ſarcina
Peccati premet horridi
Credentem: neq; mors aſpera vinculis
Conſtrictum, fragilem exuet
Cùm carnem ſubiens fata noviſſima,
Mittet Tartaream ad Stygem:
Sed quæ regna poli gaudia perſonant,
Adſpectusq; DEI ſacer,
Paſcent Ambroſiâ & Nectare celitem.
IOVÆ principis omnium
Dignatur ſoboles inter amabiles
Celi ponere me choros:
Et jam labe minùs diſcrucior meâ:
O dulciſſime JESULE,
Fraterno adſocias nos tibi fœdere!
O mirandus amor, poli
Quòd nos participes (ſic libet) efficis!
Totum muneris hoc tui eſt,
Ereptus numero quòd pereuntium,
Tecum vivere me Scio:
Quòd credo, & placeo: ſi placeo: tuum eſt.

ELIAS REUSNERUS M.L.

XVI.

Ad Christum Dei Agnum.

Qvem Tu, Chriſte, tuo ſemel
Pollutum vitijs ſangvine laveris:
Illum non furor opprimet
Fervensq́ ira Dei: non onus arduum
Peccatorum oberit, tibi
Fidenti: neq́ lex aſpera criminum
Merſum gurgite, ſerijs
Qvòd mentem lacrumis verterit ad Deum,
Vmbras trudet ad inferas:
Sed qvi fonte cruor divite profluit,
Et ſanctum in meritum fides,
Divino ſtatuent munere celitem.
Agnus, ſpes miſeris, Dei
Dignatur ſocios inter amabiles
Divûm ponere me choros:
Et jam morte minùs terreor horridâ.
O qvi crimina tótius
Mundi, rore tuî ſangvinis abluis!
O celi qvoq́ gaudia
Donâtur è tuis, Chriſte, fidelibus!
Totum muneris hoc tui eſt;
Qvòd ſcribor raſeo ſangvine in unicum
Selectarum ovium gregem:
Qvòd ſpero, atq́ amo te, (nam redamor) tuum eſt.

Elias Reusnerus L.

XVII. AD

XVII.

AD IESUM CHRISTUM MUNDI SALVATOREM.

QVem Tu, Chriſte puer, ſemel
Electum placido lumine videris,
Illum non furor impius
Evertet Satanæ: non gula, non Venus
Vinclis ducet aheneis
Adſtrictum, neq; vis hoſtica devium
Et ſegni ſterilem fide,
Ad regum tumidas qvæ trepidet minas,
Excludet ſuperûm domo.
Sed qvam rivus aqvæ leniter irrigat,
Felix par erit arbori
Æternùm viridi germine fertili.
Celi principis Orbium
Dignata eſt ſoboles me inter amabiles
Septi hos ponere ſurculos;
Et nunc igne minus vexor ab inſito.
O qvi fluminis hos ſacri
Ditas ſiderio numine rivulos!
O cordi qvoq; ſaxeo
Donature hilarem, ſi libeat, fidem!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd ſignor calamo principis alitum.
Horti plantula nobilis:
Qvòd credo, & fidibus te celebro, tuum eſt.

Nathan Chytræus.

XVIII.

AD CHRISTUM REDIVIVUM.

QVem Tu, Victor ovans, tuo
In vitam reditu, Chriſte, beaveris,
Illum non Cacodæmonis
Turbabunt fremitus: non ſtygius canis
Latratu reboans minas
Terrebit: neq; mors horrida ſpiculis
Illatum radiantibus
Aſtris, regia qvòd jugiter hunc manet
Cœli, trajiciet ſuis.
Sed qva perpetuo flumine profluit
Vita, & jubila dulcia
Paſcent ætherio Nectare ſoſpitem:
Princeps ille hominum & Deûm
Dignatur proceres inter Olympicos
Me ſanctosq; reponere:
Et jam pulcra magis regna poli expeto.
O cœli variabilis
Qui nutu aſtra tuo, Rex pie, temperas!
O ſolatia dulcia
Donature piis ætheriæ domûs!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd ſcribor numero te venerantium
Cœli civis & incola:
Qvòd vivo, & cano te, teq; canam, tuum eſt.

Elias Reuſnerus M. L.

XIX. AD

XIX.

Ad Christum.

QVem Tu, Chriſte, hominem ſemel
Electum placido lumine ceperis,
Illum non Erebi furor
Proſternet trepidum, non Satan horridus
Curru ducet Averneo
Devictum, neq; Mors tetrica faucibus
Involvet; tuâ ovans ope,
Illorum tumidas contuderit minas.
Oſtendens Patri eum tuo,
Et ſangvis latere atq; unda pio effluens,
Et ſpina capitis, tua &
Crux, omni ſtatuent crimine liberum.
Aſſertum tibi, gratia
Dignatur tua, Chriſte, inter amabiles
Celi ponere me choros;
Et jam mente minùs mordeor anxiâ.
O vita dator aurea
Dulci lætitiâ cor mihi temperans!
O muto Angelicum os qvoq;
Donature mihi, & te ut celebrem, ſonum!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd ſcribor digito Flaminis enthei
Aulæ ſideriæ incola:
Qvòd ſpiro, & placeo, ſumq; tuus, tuum eſt.

Tobias Fiſcherus P. &M. D.

XX.

Ad Christum.

QVem Tu, Chriſte Deus, ſemel
Naſcentem placido numine foveris,
Illum non metus inferûm
Evertet; rabidæ non hominum minæ
Recto dejicient gradu,
Captum blanditiis nec Venus improba,
Non convivia, nec joci
Non famæ ſitis, & cura pecuniæ
Reddent diſſimilem ſui:
Sed quæ lex Domini dogmata continet,
Et Vatum tabulæ ſacræ
Accendent ſtudio perpetuo tui.
Rerum Conditor optimus
Dignatur miſerum me qvoq; civibus
Regni adſcribere Celitum;
Et jam regna minùs curo fugacia.
O deſiderium mei
Qvantum, Chriſte, meo pectore concitas!
O duris qvoq; cautibus
Cor fictura, velis ſi modò, cereum!
Totum muneris hoc tui eſt
Vitam reddideris qvòd mihi perdito;
Mente & ſenſibus integris
Qvòd ſpiro, atq; hilaris perfruor, eſt tuum.

Lamb. Lud. Pithopæus.

Digitized by Google

XXI.

AD CHRISTUM.

QVem Tu, CHRISTE, tuo ſemel
Peccantem roſeo ſangvine tinxeris,
Illum non gravis exitus
Monſtrabit reprobum; non Satan impiger
Curru ducet avernico
Devictum; neq; res impia plurimis
Vexatum crucibus Virum,
Qvòd mundi tumidas haut tulerit minas,
Immerget ſtygijs aqvis:
Sed qvæ vera Fides celitùs obtigit,
Et ſpiſſæ Fidei preces
Reddent ætheriæ lætitiæ hoſpitem.
Iovæ principis omnium
Dignatur Soboles inter amabiles
Lectorum addere me choros;
Et jam ſorte minùs perfruor aſperâ.
O ſævi agminis hoſtium
Dirum qvi fremitum numine temperas!
O cunctis qvoq; mortuis
Donature polo, ſi libeat, locum!
Omne hoc muneris eſt tui,
Qvòd dicor ſonitû pennigeri gregis
Æterni aſſecla gaudij:
Qvòd credo, atq; beor, dum beor, hoc tuũ eſt.

Chriſtophorus Röſslerus D

XXII.

Ad Christum.

Qvem Tu, CHRISTE DEUS, ſemel
Credentem precio ſangvinis abluis,
Illum non furor hoſticus
Terrebit, fera Mors, nec ſtygius latro
Curru ducet Averneo
Captivum, neq; vis infera triſtibus
Victum compedibus Virum,
Qvòd totum dederit ſe ſcelerum lui,
Oſtendet ſocio gregi.
Sed qvi J O V A regit lucida ſidera,
Et celi nitidæ plagæ
Involvent fidei munere præditum.
Celſi principis ætheris
Dignatur Soboles inter amabiles
Vatum, ponere me choros,
Iam mortisq; minùs diſcrutior metu.
O donum, alma Fides, DEI,
Qvæ nos ætherijs ſedibus inſeris!
Altorum ô juga montium,
Translatura loco, ſi libeat, ſuo!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd ſcriptus digito connumeror DEI
Regni civis Olympici;
Qvòd ſpem vitæ habeo perpetuæ, tuum eſt.

Henricus Clingerius
de Abjete Myſiæmontanus I C.

XXIII. AD

XXIII.

AD CHRISTUM.

QVem Tu, CHRISTE, tibi ſemel
Fidentem placidâ mente receperis,
Illum non populi ſcelus
Evertet reprobi, non Satanas ferox
Curru provehet Orcino
Devictum; caro nec propria tetricis
Pollutum vitijs Virum,
Qvòd decreta DEI reſpuerit, foro
Oſtendet ſtygio reum.
Sed qvi miſtus aqvæ pectore ſaucio
Effluxit cruor in cruce,
Finget lethifero crimine liberum.
Celi principis ardui
Dignatur ſoboles inter amabiles
Divûm ponere me choros:
Et jam labe minùs vexor ab impiâ.
O mortalibus anxios,
Qvi cordis ſtrepitus, noſtra Salus, fugas!
O diro qvoq; Cerbero
Donatura poli, ſi libeat, domos!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd liber reputor crimine noxio
Celeſtis ſocius chori:
Qvòd vivo, & placeo, ſumq; tuus, tuũeſt.

Melchior Oſtius Lign.

XXIV.

AD SPIRITUM SANCTUM.

QVem Tu, Sancta Charis, ſemel
Illuſtrem ſupero lumine feceris,
Illum non furor Evyus
Raptabit comitem, nec locus impudens
Catu junget adultero
Rivalem, neq; res perpera lubricis
Devotum vitijs ducem,
Ceu legem vetitas inſtiterit vias,
Tranſmittet Stygio foro:
Sed, qvæ crimen, aqvæ, futile diluunt,
Et Chriſti laterum cruor,
Fingent ætherio munere Celitem.
Iovæ vindicis omnium
Lex & norma docet tàm variabiles
Morum linqvere me tropos:
Et jam labe minùs polluor impiâ.
O caliginis obviæ
Triſtem qvæ nebulam, Gratia, diſſipas!
O cæcis qvoq; Tartaris
Diſcuſſura animi, ſi libeat, chaos!
Totum luminis hoc tui eſt,
Qvòd demor numero transgredientium,
Celeſtis metuens heri;
Qvòd ſpero, & benè ago, ſi benè ago, tuũ eſt.

Paulus Meliſſus.

XXV. AD

XXV.

AD SPIRITUM SANCTUM.

QVem Tu, Sancte Vigor, ſemel
Naſcentem placido lumine foveris,
Illum non ſtygis arbiter
Terrebit dubium: non dolus hoſtium
Greſſu flectet ab optimo
Vadentem; neq; vis Dæmonis horridi
Pollutum vitijs Virum,
Quòd Iovæ reprobus juſſa neglexerit,
Arcebit ſuperûm domo.
Sed Tu cor hominis qvi, Calor, innovas,
Inſtaurans faculas precum,
Reddes lethifero crimini liberum.
Patris maxima maximi
Dignatur Soboles, me qvoq; ſangvine
Fuſo ſub cruce tingere:
Et jam ſperno canis Tænarij minas.
O caliginis inſitæ
Triſtis qvæ tenebras, Fax ſacra, diſcutis!
O pravis qvoq; mentibus
Immiſſura faces, ſi libeat, pias!
Totum muneris eſt tui,
Quòd cultus fugio non celebrantium
Stellati Dominum poli:
Quòd fatum ſupero, ſi ſupero, facis.

Joannes Linckius P. L.

XXVI.

XXIV.

Ad Spiritum Sanctum.

*Q*VEM Tu, *Sancta Charis, ſemel*
Illuſtrem ſupero lumine feceris,
Illum non furor Evyus
Raptabit comitem, nec locus impudens
Catu junget adultero
Rivalem, neq; res perpera lubricis
Devotum vitijs ducem,
Ceu legem vetitas inſtiterit vias,
Transmittet Stygio foro:
Sed, qvæ crimen, aqvæ, futile diluunt,
Et Chriſti laterum cruor,
Fingent ætherio munere Celitem.
Iovæ vindicis omnium
Lex & norma docet tàm variabiles
Morum linqvere me tropos:
Et jam labe minùs polluor impiâ.
O caliginis obviæ
Triſtem qvæ nebulam, Gratia, diſſipas!
O cæcis qvoq; Tartaris
Diſcuſſura animi, ſi libeat, chaos!
Totum luminis hoc tui eſt,
Qvòd demor numero transgredientium,
Celeſtis metuens heri;
Qvòd ſpero, & benè ago, ſi benè ago, tuũ eſt.

Paulus Meliſſus.

XXV. AD

XXV.

AD SPIRITUM SANCTUM.

QVem Tu, Sancte Vigor, ſemel
Naſcentem placido lumine foveris,
Illum non ſtygis arbiter
Terrebit dubium: non dolus hoſtium
Greſſu flectet ab optimo
Vadentem; neq; vis Dæmonis horridi.
Pollutum vitijs Virum,
Quòd Iovæ reprobus juſſa neglexerit,
Arcebit ſuperûm domo.
Sed Tu cor hominis qui, Calor, innovas,
Inſtaurans faculas precum,
Reddes lethifero crimini liberum.
Patris maxima maximi
Dignatur Soboles, me quoq; ſanguine
Fuſo ſub cruce tingere:
Et jam ſperno canis Tænarij minas.
O caliginis inſitæ
Triſtis quæ tenebras, Fax ſacra, diſcutis!
O pravis quoq; mentibus
Immiſſura faces, ſi libeat, pias!
Totum muneris eſt tui,
Quòd cultus fugio non celebrantium
Stellati Dominum poli:
Quòd fatum ſupero, ſi ſupero, facis.

Joannes Linckius P. L.

XXVI.

XXVI.

PETRUS POENITENS.

QVem Tu, Chriſte Deus, ſemel
Peccantem placido lumine videris,
Illum non timor anxius
Evertet trepidum, nec ſibi conſcia
Mens qvamvis ſceleris rea
Turbabit, tumidi nec Satanæ minæ
Motum deijcient gradu,
Qvòd ſummi toties læſerit hei miſer
Leges juraq; Numinis.
Sed qvòd ſacra pijs Pagina dictitat
Verbum, credula & huic fides,
Nutantem validis viribus erigent.
Cœtûs Principis omnium
Dignatur pia gens inter amabiles
Cives me qvoq; ponere:
Et jam culpa minùs me mala ſauciat.
O qvi per nemora avia
Errantem pecudem, Chriſte, recolligis!
O qvemvis qvoq; perditum
Erepture necis, ſi libeat, jugo!
Totum muneris hoc tui eſt
Qvòd commiſſa priùs crimina pœnitens
Agnoſco, & veniam peto:
Qvòd vivo, & placeo, ceu placeo, tuum eſt.

Petrus Monavius D.

XXVII. PE-

XXVII.

PETRUS POENITENS.

QVem Tu, Chriſte, Petrum ſemel
Perjurum placido lumine videras,
Illum non pavor inſitus
Stravit ſeminecem; neve avis impigra
Cantu duplice ter reum
Proclamavit: Avis nuncia jam nova
Lucis, qvæ fluit ex Deo:
Non Malchi tumidas qvòd domuit minas,
Chriſto fecit amabilem:
Sed qvæ flentis aqvæ fervidulæ ruunt,
Et fundata fides Hero,
Petrum Conciliant crimine nobilem.
Cæli principis orbium
Dignatur ſoboles inter amabiles
Fratrum ponere qvem choros,
Et qvem dente minax jam Nero nō premit.
O Petri petra cerea,
Mentem qva fidei lumine permeas!
O brutis qvoq; gentibus
Donatura ſacram, ſi libeat, fidem!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd demor numero dispereuntium,
Electi rata pers gregis:
Qvòd credo intrepidè, nec dubito, tuum eſt.

Paulus Radecus.

XXVIII.

XXVIII.

APOSTASIÆ SANCTA METAMORPHOSIS.

QVem Tu, Chriſte, Petrum ſemel
Natantem placido lumine videris,
Illum non tepor aulicus
Tentabit pugilem; Malchus & improbus
Lentum vincet Apoſtatam,
Verſa eſt qvum malè res bellica Delijs
Orbatum ſocijs ducem,
Vt ter te neget, ac effugiat rogos
Ardentis Capitolij.
Sed dum pectus aqvæ flebile perluunt,
Ob vulſam capitis comam,
Fingent noctis aves carmine Præſulem.
Celi principis orbium,
En Petrus reſidens inter oves pias
Sancto præficior choro:
Et jam dente minùs mordeor aulico.
O ter ſancta profeſſio,
Prolem qva celebro Patris Olympici!
O mutis mage piſcibus
Torpenti, DEus, hoc eloqvium datans!
Totum muneris hoc tui eſt
Qvod cunctos ſenior dicor Apoſtolus
Inter Chriſtiadum greges,
Qvod ferviens amo te plus alijs, tuum eſt.

Petrus Roranck.

XXIX. AD

XXIX.

Ad Bonum Pastorem.

Quam Tu, Nate Deo, ſemel
Pratum Paſtor ovem duxeris in tuum;
Illam non thyma mellea
Explebunt ſaturam: non Acheloio
Rivus Nectare perluet
Potantem; neq; res ſplendida mollibus
Pingvem delicijs cutem,
Qvòd largâ Dominus paverit hanc manu,
Oſtendet ſocio gregi.
Sed viventis aqvæ perpetuus latex,
Et panis datus æthere
Fingent celifluo munere nobilem.
Summi non meritus Patris
Dignatur famulos inter Amor ſuos
Nati ponere me loco:
Et jam carne minùs ſolicitor malâ.
O dulcedinis intimæ
Guſtu, Paſtor, oves qvi reficis tuas!
O ipſis qvoq; mortuis
Donature poli vivida pabula!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd ſanctâ potior ſorte fidelium
Celo debitus Indiges:
Qvòd ſum, qvòd vigeo, qvòd moveor, tuũ eſt.

Joannes Roſacius.

XXX. In

XXX.

IN FONTEM REGENERATIONIS.

QVem Tu fonte, TRIAS, ſacro
Sparſum juſtitia Sole refinxeris:
Illum non Caro debilis,
Non Mors, non Satanas de ſtabili gradu
Tollent, illecebris rudt
In tetrum ut vitium præcipiti impetu,
Excluſus roſeo ut polo
Et ſordes ob Adæ, & ob proprias ſuas
Fiat mancipium Stygis.
Sed ſuccenſa Dei mens pia lumine,
Vincet Tartareum chaos,
Et ſqvallorem hyemis Ver faciet ſibi.
Chriſti me cruor entheus
Dignatur populo jungere Olympico
Suffultum meritis ſuis:
Et jam læta polo brachia dirigo.
O Virtus pia Numinis
Me nunc æthereo vertice collocans!
O mentes qvoq; perditas
Adjuncturo tuo, ſi cupiant, polo!
Totum fluminis hoc tui eſt,
Qvòd dicor ſtygiis ſordibus erutus
Celeſtis fidicen lyræ:
Qvòd victor ſuperam ſcando domum, tuum eſt.

Joannes Raſcus.

XXXI. AD

XXXI.

AD RELIGIONEM.

QVem Tu, Relligio, ſemel
Armatum fidei caſſide texeris:
Illum non Getici minæ
Terrebunt gladij: non novus avium
Sectarum furor opprimet
Incautum: neq; gens Iſacidûm, Dei
Nato cedere pervicax
Nutantem, ad veterem ſtultitiam trahet,
Auritum ut vitulum colat.
Sed partim Veteris ſcripta Voluminis,
Partim Fœdus eum Novum
Celeſti faciet dogmate nobilem.
Cœtus ſanctior, improbæ
Me turbæ eripiens, inter amabiles
Gaudet ponere filios,
Et jam dente minùs Tartareo impetor.
O JEſu Patris optimi
Felix progenies, par ſoboles Patri!
O gentem quoq; deviam
Suſcepture tuo, nî renuat, ſinu!
Totum muneris hoc tui eſt,
Quòd vivo & valeo, teq; Deum colo,
Cum Patre atq; animo Patris.
Quòd ſum, Chriſte, tuus, tuq; meus, tuum eſt.

Joan. Matth. Wacker.

XXXII.

Ad Ecclesiam.

QVem Tu, dia Ratis, ſemel
Exceptum placido flumine vexeris,
Illum non furor efferus
Iactabit Boreæ; non Notus imbrifer
Flatu tollet in aëra
Sublimem; neq; ſors naufraga turbidis
Immerſum pelagi vadis,
Cùm tecum varias pertulerit minas,
Letho deprimet horrido:
Sed per murmur aqvæ flebile, per maris
Et ſævi fremitum Noti
Siſtes in placido littore ſoſpitem.
Vitæ tùm datur ocium,
Donatur reqvies; tum qvit amabili
Divûm jungere ſe choro,
Atq; in pace frui perpete gaudio.
O formidinis anxiæ
Triſtem qvæ gemitum fortiter amoves!
O cunctis qvoq; caſibus
Ereptura hominem, ſi liceat, pium;
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd ſolvor numero depereuntium
Hæres ætheriæ domus;
Qvòd vivo & vigeo, non pereo: tuum eſt.

Daniel Rindfleiſch
Bucretius D.

XXXIII.

XXXIII.

AD LUCEM COELESTEM.

O Qvem Tu, Cœlica Lux, ſemel
Luſtratum facili tramite duxeris;
Illum non furor avius
Merſabit ſalebris: non Caro mollior
Nodis ducet inertiæ
Conſtrictum: neq; vis perfida criminis
Deceptum inſidijs, aqvæ
(Qvòd Regis Superûm deſpiciat minas,)
Immerget Phlegetontidi.
Sed, qvæ ſede Deûm gratia, profluit,
Et flammæ entheus impetus,
Tollent ad ſuperos lumine diſparem.
JOVÆ principis omnium
Dignatur ſuboles ante volatiles
Fratrum ponere me choros:
Et jam ſorde minùs congenitâ gravor.
O caliginis inſitæ
Nubem quæ piceam, Lux ſacra, dimoves!
O cæcis qvoq; gentibus
Donatura Fatis, ſi libeat, jubar!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd jungor numero vera colentium.
Cæleſtis ſapiens boni,
Qvòd vivo & video, ſi video, tuum eſt.

M. Elias Cüchler P.L.

XXXIV.

AD VERITATEM.

QVemcunq; imbueris ſemel
Doctrinæ roſeo nectare, Veritas,
Illum non tumidæ minæ
Percellent procerum: non metus aut levis
Spes abducet ad avia
Securum: neq; res lautior, aut honor
Verſatum inſtar arundinis
Nomen nunc veteri, nunc iterum novo
Impellent dare Numini.
Sed qvæ limpidulis fontibus effluunt
Iſraëlis aqvæ, Dei
Fingent egregium ſub cruce martyrem.
Mundi perfida geſtiat
Inſani ſoboles hæreticos licet
Inter ponere me choros:
Et jam dente magis qvolibet adpetar.
O formoſior Heſpero
Errorum fugitans, aurea Veritas!
O brutis qvoq; amabilis
Ipſis luce tuâ, cernere ſi hanc qveant!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd ſperno rabida tela calumniæ,
Sinceræ fidei tenax.
Qvòd ſanctis placeo, ſi placeo, tuum eſt.

Simon Stenus.

XXXV.

XXXV.

In Fidem.

QVem tu, viva Fides, ſemel
Ardenter Dominum diligere efficis,
Illum nulla pericula,
Non inſana fames, non gladius minax
Non mundi favor, aut opes,
Nec vel ſummus honor, gloria, dignitas,
Mentis propoſito à piæ
Deturbant dubium degeneri metu,
Sperantem fidei ſuæ
Exoptata magis præmia celitùs,
Clamtus pugil Iſthmicis
Qvàm certaminibus: lætus Achaico
Curru ducitur impigris
Vel qvi vector Eqvis. Nam ſoboles Dei
Illum tot mala, tot cruces
Pòſt inter referet Celituum choros:
Qvo nullus dolor & labor,
Non luctus, lacrumæ nec venient graves,
O Tu viva Fides, Deum
Qvòd placatum habeo, muneris id tui eſt!
Clemens imputat is ſuam
Qvòd mî juſtitiam, muneris id tui eſt.
Salvum deniq; me fore
In Chriſti meritis, qvòd ſtatuo, tuum eſt.

David Crinitus.

XXXVI.

HOMINEM PIUM FIDE IN CHRISTUM SALVARI.

QVem Tu, Nate Dei, ſemel
Credentem proprio ſangvine laveris,
Illum non ſcelus amplius
Uret ſolicitum; non Satan impius
Nexu ducet aheneo
Conſtrictum; neq; fallax rapiet ſuis
Mundus mancipium dolis;
Qvòd victor fidei ſub clypeò, impetus
Carnis contuderit ſuæ.
Sed, qvæ credula, ſpes, per patientiam,
Electos tulit ad Deum,
In celi ſtatuet culmine fulgidum.
Mentis me benè conſciæ
Pacatum alma qvies inter amabiles.
Iam ponit ſuperûm choros,
Vt non hoſte magis mordear invido.
O Summi auree Fons Boni,
Ieſu, qvi ſocijs gaudia tot paras!
O cæcis qvoq; gentibus,
Porrecture tuam, ſi cupiant, manum!
Hec ſumma bonitatis eſt;
Qvòd fiam meritis immeritus tuis
Æternæ Incola Patriæ:
Qvòd ſpero, & ſolidà vivo fide, tuum eſt.

M. Georgius Carolides
à Carlſperga, P. Cæſ.

XXXVII.

XXXVII.

ΕΙΣ ΕΥΘΑΝΑΣΙΑΝ.

QVem Tu, Mors, Pia Mors, ſemel
E vitâ placido fine vocaveris,
Illum non timor ampliùs
Turbabit trepidum, ne ſtygius Charon
Cymbâ ducat Avernicâ
Vectorem, neq; gens inferm fontibus
Damnatum maculis reum,
Qvòd vitæ reprobas inſtiterit vias,
Vexabit cruciatibus.
Sed qvâ læta ſacer gramina fons rigat,
Cæleſtes Geniûm manus,
Ducent Elyſio ſramite ſoſpitem.
Iovæ principis omnium
Non ſpernet ſoboles inter amabiles
Cæli ponere me choros:
Et jam corde magis ſublevor entheo.
O menti benè conſciæ
Dulcem qvæ reditum, Mors pia, conficis!
O ipſis qvoq; perditis
Allatura obitum, ſi libeat, pium!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd tollor gregibus depereuntium
Salvandi ſocius gregis;
Qvòd ſanctè morior, ceu morior, tuum eſt.

Val. Acidalius D.

XXXVIII.

AD BONAM CONSCIENTIAM.

QVem Tu, mens benè conſcia,
Viventem innocuo pectore foveris:
Illum non dolor intimus
Vexabit pavidum; non furor exterus
Curſu vertet ab optimo
Conſtantem, neq; ſors aſpera triſtibus
Tentatum malè caſibus,
Qvin omnes hilaris deſpiciat minas,
Percellet querimonijs.
Sed qva corde pio ſpes penitus ſedet,
Nec fallens animi fides
Fingent infragili robore nobilem.
Læti gaudia pectoris
Promittunt ſuperæ ſedis amabili
Conſortem fore me choro:
Et jam morte nihil terreor horridâ.
O ſolaminis enthei
Qva guſtus hilari pectore concitas!
O fractos qvoq; ſpiritus
Erectura alacri, ſi libeat, ſono!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd linqvo numerum ſe cruciantium,
Certus perpetui boni:
Qvòd lætus patior, qva patior, tuum eſt.

Val. Acidalius D.

XXXIX.

XXXIX.

In Pſalmum XXVII.

DOMINVS LVX & SALVS MEA, QVEM TIMEBO.

QVem Tu, Iova ter optime,
Lux Virtusq́; tuo lumine rexeris;
Illum non dolor anxius
Torqvebit placidum, non inimica vis
Turbabit trepido metu
Infractum: neq; fraus impia, ſolius
Nitentem auxilio Dei,
Qvi regum tumidas contudit (en!) minas,
Proſternet timido dolo:
Iova ſed ſuperi, qvod petit unicè,
Ædis civis & incola,
Cultus atq; ſacrum ſuſcipiet decus.
Heic tectum bonitas Dei
Dignatur placidè rebus in aſperis
Alis condere me ſuis:
Et jam Marte minùs terreor hoſtium.
O fracti varijs malis
Clemens qvi precibus, mi Deus, annuis!
O vitam qvoq; ab hoſtibus
Erepture feris, ſi libeat, meam!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd non à reprobis funditùs opprimor:
Spes, lux, vita, ſalus mea,
Qvòd ſpiro & placeo, (nam placeo) tuũ eſt.

Elias Reusnerus M I.

XL.

DOMINVS PROTECTOR MEVS,

Symbolum

Illuſtriſ. Principis, D. CAROLI Ducis Monſterberg: & Olſnenſis, Comitis Glacenſis.

QVem Tu, Iova potens, tuis
Alis & patrio numine texeris,
Illum non ſtygiæ minæ
Terrebunt ſtabilem: non Scythicus furor
Telo ſternet aheneo
Pugnantem; neq; ſors peſtifera luis,
Fretum præſidio tuo,
Et vitam tibi qvòd crediderit ſuam,
Pungenti ſtimulo premet.
Sed qvos conſtituis Chriſtiadûm gregi
Cuſtodes, Deus, Angeli
Præſtant æther io munere ſoſpitem.
Protector Dominus Meus,
Dignatur ſoboles inter amabiles
Divûm ponere me choros:
Et jam cuncta magis deſpicio mala.
O divina potentia,
Aqvâ, ceu riguo fonte, fluunt bona!
O dulciſſima gaudia
Donatura mihi, cùm libeat, poli!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd fervor, gelidæ qvòd violentiam
Vinco magnanimus necis;
Qvòd ſpiro & placeo (da, placeam) tuum eſt.

Elias Reusnerus M. L.

XLI.

IPSE FACIET,
Symbolum
IACOBI MONAVI.

QVod Tu, Iova Deus, ſemel
Æterno ſapiens Numine feceris,
Illud non timor anxius
Verſabit dubium: non furor inferus
Auſis reddet atrocibus
Infectum: neq; vis hoſticâ lividi
Turbatum rabie impetus,
Ceu Regis ſuperi pravaleat manûi,
Evertet truculentius.
Sed, qva dextra Dei temperat omnia,
Et Fati ſeries rata
Firmabunt vegeto robore pervium.
Claræ ſtella Sileſiæ
Lætatur Monavus inter amabiles
Scitum hoc ponere Gnomulas:
Ipſe, infit, Faciet, cui ſacro me, Deus.
O præiuſtre Davidicæ
Mentes qvòd placidas, Lemma facis, chelys!
O mortis pavidam metu
Erecturum animam, ſummi aditu boni!
Totum nam Facere eſt Dei,
Qvod ſum, fio, volo, qvod fero, ſpero, ago.
Civis mœnibus aſtricis,
Ipſe, ut ſim, Faciet: cùm Faciet, placet.

Joannes Timæus P. L.

XLII.

XLII.

In Idem.

QVem Tu, Iova, potirier
Chriſti propitio lumine feceris,
Illum non tenebræ crucis
Perturbant hominem; non mala menſtrua
Cæcant juſtitiæ jugo
Pallentem; neq; mors transferet in malûm,
Deformem folijs Adæ,
Qvòd fructu ſacra decretæ ſcientiæ
Excuſſit, Capitolium.
Sed quæ carceris umbrâ manus eruit
In vitæ retulit librum:
Et ſancti monitu Flaminis ambulat.
Chriſtus, corde Dei ſata
Dignatur Soboles hanc Facere in cruce
Patrem, qvi hoſtis erat, Deum,
Et Nunc Iova Bonus tritæ animæ φιλος.
O Lux Enthea Gratiæ
Diam luce ſuâ eicona redintegrans!
O λύτρω meriti fide
Qvod prenſum reſerat Cor Patris intimum!
Totum muneris ipſius,
Qvòd nunc dulce mori, & vivere celitùs,
Qvi Fecit, Facit & Deus,
Qvòd credo, & Faciet, qvod placitũ ſibi.

M. Johan. Brachman.
Schol. Fraunſtad. R.

XLIII. In

XLIII.

In Idem Symbolum.

QVem vitæ ſemel in libro
Scriptum, Iova, poli feceris incolam,
Illum non furor hoſtium
Triplex retroaget, non Satanas ſtygis
Ad portas rapiet, polo
Avulſum, neq; vis obvia ſcandalo
Pollutum vario reum,
Qvòd legum poſitam tranſierit viam,
Flammæ immerget Avernia.
Sed qvæ noſtra Salus eſt tua Gratia,
Et Chriſti meritum potens,
Reddent Tartareo carcere liberum.
Sanctus Chriſticolûm chorus
Ipſe, urgens, Faciet, Pſaltis amabilem
Gnomen, omne tibi ſuæ
Vitæ & pacis opus vindicat unico.
O divina benignitas,
Sancto qvæ renovas pectora ſpiritu!
O mortalibus omnibus
Donatura Poli gaudia, ſi velint!
Totum Gratia opus tuæ eſt;
Qvòd Chriſti meritis fultus, in aurea
Pace, & ſpe placidâ aſperum
Vinco, Orbiq; ſatur celum aveo, tuum eſt.

Micheas Meiſnerus.

XLIV.

XLIV.

DOMINI EST SALUS,

Symbolum

GASPARIS CONRADI P. & M. D.

QVem Tu, Chriſte Salus, poli
Purè ſalvifico flumine laveris;
Illum non veteris mali
Fœdabit ſcabies: non Stygius Charon
Turpi ducet in Adria
Captivum; neq; vis mortis aculeo eſt.
Abſinthi timet haut comas,
Qvarum mors tua abegit vim & amaritiem.
In Ligni meditullio,
Ieſſææ lacrumæ Vitis amabiles
Heic ſumtæ Fidei manu
Reddunt Ambroſiæ participes polo.
Jovæ, Rex ſuperûm, inferûm,
Dignaris Soboles me in Triadis domū
Flatus ferre renatum aqva.
Et nunc hoſte minùs lædor ab invido.
O ſancta hæc aqva, Spiritu
Vitæ qva reficit corda fidelium!
O Fons, Chriſte, Salutis es
Præſens auxilium & præſidium mihi!
Totum Gratiæ id eſt tuæ;
Qvòd reſperſus aqvâ, roreq; Spiritus
Cœlorum incola floreo:
Qvòd ſanctè moriar, cùm moriar, tuum eſt.

M. Johan. Brachman.

XLV.

XLV.

IN RUTAM SAXONICAM.

QVem Tu Ruta virens, ſemel
Suſceptum placido numine foveris:
Illum non Sycophantia,
Atro dente petet: non petulantia,
Lingvæ rodet acerbiùs
Inſontem: neq; vis invidiæ gravis,
Umbellâ viridi tuâ
Lætum, peſtiferi toxica qvæ fugat
Fellis, mole ſuâ opprimet:
Sed qvæ ſancta tibi eſt juſtitia & fides,
Fraudum & neſcia veritas,
Fingent innocuo nomine nobilem.
Hæc ô Saxoniæ Ducum,
Dignetur folijs Ruta virentibus
Tutum condere me ſuis!
Ut jam dente minùs mordear invido.
O Fridrice Wilhelme Dux,
Dulci qvi patrios pace lares beas!
O Muſis qvoq; flumina,
Porrecture vadi Caſtalij ſacra!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd membrum reputor Salaidis tuæ,
Et Patrum qvotacunq; pars:
Qvòd diſco & doceo, qvæ didici, tuum eſt.

Elias Reuſnerus M.L.

XLVI.

XLVI.

AD BRESLAM.

QVem Tu, Breſla potens, ſemel
Addictum ſtudijs noveris ingenI,
Illum non labor improbus
Vrgebit manuum, non populus ſtupens
Factum cernet Apoſtatam;
Inviſum; neq; res bellica lividis
Horrentem maculis genas,
Qvòd Turcæ rigidos ſenſit acinaces,
Oſtendet miſerabilem;:
Sed vel Præco ſacer; vel Medicus bonus,
Aut legum & Sophiæ ſciens
Olim dulciſonis vocibus audiet.
Breſla nobiles urbium,
Dignantur proceres ad Themidos ſuæ
Fidum ponere me latus:
Et jam ſorte magis gaudeo commodâ.
O dulcedinis aurea
Fructu quæ ſtudium nobile ſuſcitas!
O forſan qvoq; Franculo
Subjectura meo, ſi vigeat, faces!
Chriſti & muneris hoc tui eſt,
Qvòd nunc Eunomici carminis aliter
Victor præmia ſuſtuli:
Qvòd munus peragam grande meum, hoc Dei eſt.

Franciſcus Langer D.
DDnnrr. Vratislavienſium
Scabinograph.

XLVII.

XLVII.

De Urbe Venetiarum.

Qvemcunq; Urbs Venetûm ſemel
Portu mirifico acceperit hoſpitem,
Illum non Gnydus aut Rhodus,
Aut blanda alliciat Cyprus, ut Adriæ
Campo ullum anteferat locum.
Non ſi Theſſalicis poſſit in hortulis
Aut ultra Elyſias plagas
Vitam in perpetuis ducere luſibus:
Sic mentem ſatiet ſuam.:
Sed quà per tacitum Gondola amabilis
Huc illuc fluitat fretum.:
Illeic vivere amet ſemper, amet mori.
Romæ, principis urbium.
Nil huc delitiæ: nil faciunt, ſcatet
Qvêis divina Neapolis,
Aut Lucca, aut Genua, aut clara Fluentia.
O Urbs ſola Deûm bonis
Fundata auſpicijs, aliteq; aureâ!
O ipſis qvoq; mortuis
Vitam, ſi lubeat, reddere idonea!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd, qvas delitias Ortus & Occidens
Pandunt, reſpuo: præ tuis
Qvòd DIs templa poli haut invideo, tuum eſt.

Joh. Matthæus Wacker.

D. XLVIII.

XLVIII.

Ad Nicrum.

QVem Tu, blande Nicer, ſemel
Ventantem placido limine ceperis,
Illum non Tagus aurifer
Nectet ſervitio, non Tiberis levi
Pompâ flectet Apoſtatam
Infamem: neq; jam Viſtula Martijs
Immixtum cuneis Virum,
Ut belli tumidas comperiat vices,
Adſcribet legionibus.
Sed qvi pura Dei verba ſonant tholi,
Et felix thalami comes,
Servabunt memori pectore deditum
RHENI principis amnium
Dignatur Dominus conſilij ſui
Partem ponere me ad latus:
Et jam ſorte minùs deprimor aſperâ.
O laudem Ducis optimi,
Qvi tranqvilla foves ocia civibus!
O ipſis ſimul exteris
Virtutis tribuens præmia largiter!
Totum muneris eſt tui,
Qvòd addor numero nomen habentium:
Germanum reparans decus
Qvòd noſcor, relegor, ſi relegor, tuum eſt.

Maro-quartus Freherus.

IL. De

IL.

De Horatio.

QVem Tu, FLACCE, tuæ ſemel
Svavi Melpomenes carmine foveris;
Illum non OvidI chelys,
Non magni adficiet Virgilij tuba,
Nec ludricra Epigrammata
Multo ſparſa ſale & luſibus improbis,
Qvos Verona ſuo, aut ſuo
Fudit Roma ſinu: cuncta vel únius
Aſſis fecerit uſpiam.
Sed qvas imparibus Tu numeris ſacram
Odas concinis ad lyram:
Fingent Pindarico carmine nobilem.
Cyrrhæ principis amnium
Dignantur Dominæ, te inter amabiles
Vatum ponere Principes:
Et lauru viridi tempora vinciunt.
O, qvi Regibus es ſatus
Mæcenas atavis, optime Principum!
O fungo qvoq; Mævio
Donature Eratûs, ſi libeat, Chelyn!
Totum muneris hoc tui eſt
Qvòd Rex & Pater atq; auctor Horatius
Romanæ citharæ cluet:
Qvòd tàm dulce canit, qvando canit, tuum eſt.

Joh. Matthæus Wacker.

L.

DE ANDREA DUDITHIO.

Cujuscunq; animo ſemel
Virtus DUDITHII *adfulſerit aurea;*
Illum non epulæ Jovis
A tanti revocent colloqvio Viri.
Non ſi tota ſuas ſimul
Fundat dilitias Parthenope: aut ſacris
Immerſa Urbs Venetûm vatis,
Qvidqvid mirificis artibus excolit
Uno depluat impetu.
Sed qvæ perpetuo fonte ſuävia
Verba è purpureis fluunt
Labris, efficient Nectaris ebrium.
Galli, Teutones, Itali,
Inter præcipuos nobili adoreâ
Illum ponere amant Sophos:
Et laudem cumulant præpete gloriâ.
O divinum animi decus!
O pectus vario munere turgidum!
Ipſis ô etiam Getis
Fracturum rigidi marmora pectoris!
Totum muneris hoc tui eſt,
Vulgus vile qvòd à me procul arceo
Germanæ Sophiæ cliens.
Qvòd, qvæ prima aliis, ultima mî, tuum eſt.

Jo. Matth. Wacker.

LI. AD

LI.

AD JUSTUM LIPSIUM.

QVem Tu, Lipſiade, ſemel
Scriptorem Critico pollice finxeris;
Illum non ſtylus acrior
Compunget reprobum, non ſitus indecor
Blattis mittet edacibus
Prædandum, neq; nox invida triſtibus
Turpatum tenebris capit,
Cùm mortis tetricas exierit manus,
Subducet Clario gregi:
Sed quæ culta novùm pagina jam nitet,
Et docta comites Notæ,
Reddent perpetuo tempore vividum.
Phœbi principis artium
Dignatur Soboles inter Hyantios
Primum ponere te choros;
Et jam dente minùs raderis invido.
O caliginis horridæ
Priſcas qui nebulas, Sol nove, diſcutis!
O altis quoq; noctibus
Immiſſura diêi, ſi lubeat, jubar!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd clarent oculo ritè legentium
Romanæ Sophiæ libri:
Qvòd diſcam, & didici, qvòd didici, tuũ eſt.

Val. Acidalius D.

Digitized by Google

L.

De Andrea Dudithio.

Cujuscunq; animo ſemel
Virtus DUDITHII *adfulſerit aurea;*
Illum non epulæ Jovis
A tanti revocent colloqvio Viri.
Non ſi tota ſuas ſimul
Fundat dilitias Parthenope: aut ſacris
Immerſa Urbs Venetûm vatis,
Qvidqvid mirificis artibus excolit
Uno depluat impetu.
Sed qva perpetuo fonte ſuävia
Verba è purpureis fluunt
Labris, efficient Nectaris ebrium.
Galli, Teutones, Itali,
Inter præcipuos nobili adoreâ
Illum ponere amant Sophos:
Et laudem cumulant præpete gloriâ.
O divinum animi decus!
O pectus vario munere turgidum!
Ipſis ô etiam Getis
Fracturum rigidi marmora pectoris!
Totum muneris hoc tui eſt,
Vulgus vile qvòd à me procul arceo
Germana Sophiæ cliens.
Qvòd, qva prima aliis, ultima mî, tuum eſt.

Jo. Matth. Wacker.

LI. AD

LI.

Ad Justum Lipsium.

Qvem Tu, Lipſiade, ſemel
Scriptorem Critico pollice finxeris;
Illum non ſtylus acrior
Compunget reprobum, non ſitus indecor
Blattis mittet edacibus
Prædandum, neq; nox invida triſtibus
Turpatum tenebris capit,
Cùm mortis tetricas exierit manus,
Subducet Clario gregi:
Sed qvæ culta novùm pagina jam nitet,
Et docta comites Notæ,
Reddent perpetuo tempore vividum.
Phœbi principis artium.
Dignatur Soboles inter Hyantios
Primum ponere te choros;
Et jam dente minùs raderis invido.
O caliginis horridæ
Priſcas qvi nebulas, Sol nove, diſcutis!
O altis qvoq; noctibus
Immiſſura diêi, ſi lubeat, jubar!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd clarent oculo ritè legentium.
Romana Sophiæ libri:
Qvòd diſcam, & didici, qvòd didici, tuū eſt.

Val. Acidalius D.

LII.

Ad Jo. Matthæum Wackherum.

Qvem Tu, Wackheride, ſemel
Sermonum verio ſchemate ceperis;
Illum non epulæ Ducum
Trahent regificæ: non agilis chori
Malet dramata ſcenica
Spectator: neq; vox Muſica tibijs
Permiſcens varium melos
Et qvascunq; petunt delicias Viri,
Mentem huic, adficient magis.
Sed condita jocis ſeria, nec minus
Docti qvàm lepidi ſales,
Dimittent patulis auribus ebrium.
Phœbi præſidis artium
Vox conſulta catos inter aruſpices
Ponit principe te loco:
Et jam laude palàm tolleris omnium.
O dulcedinis intimæ
Plenos qvi cyathos, Magne Vir, exhibes!
O Mopſis qvoq; triſtibus
Exemture nigram, ſi libeat, cholen!
Totum muneris eſt tui,
Qvòd Pragæ placidum duximus ocium:
Germanis poſitus plagis,
Qvòd Pragam repeto, ſi repeto, tuum eſt.

Marquartus Freherus JC.

LIII. In-

LIII.

IN AMICITIAS MONAVIANAS.

QVem, MONAVE, tibi ſemel
Devinctum Aonio glutine junxeris;
Illum non mare Caſpium
Diſpernet penitùs: non Dea lubrica
Caſûs reddet ob aſperos
Infenſum: neq; mens curva calumnijs
Preſſum falſidicis Virum,
Ceu monſtroſa animum polluerit lue
Evellet jecore ex tuo.
Sed qvæ regna Tabellæ omnia pervolant,
Et grati officij vices
Monavo efficient fœdere nobilem.
Conſtans Harmoſynes ſacræ
Dignatur favor & gratia pertinax
Tàm caro addere me gregi:
Et jam vincla magis ſentio mutua.
O concordiæ Olympicæ
Vivam qvæ faciem heic, Harmoſyne, exprimis!
O Mauris qvoq; barbaris
Donature parem, ſi juvet, indolem!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd turbæ annumeror mutuò amantium
Monavi adſeclæ nominis:
Qvòd conſtanter amo, qvòd redamor, tuũ eſt.

Melior Laubanus P. L.

LIV.

AD JACOBUM MONAVIUM.

QVem Tu, MONAIDE, ſemel
Præſentem fidei pignore ceperis;
Illum non levis impetus
Mutabit facilem, non manus invida.
Vinclo ſolvet aëneo
Connexum, neq; mens hoſtica machinis
Spectandam in dubijs fidem,
Qvòd ſortis tumidas horruerit minas
Subvertet popularibus.
Sed tantos Animus ſuſpiciens Viros,
Et crebræ officij vices,
Fingent perpetuo fœdere nobilem.
BRESLÆ, principis Urbium
Dignatur ſoboles inter amabiles
Ultrò ponere me choros:
Et jam dente magis mordeor invido.
O Virtutibus aureis
Qvi deſiderium grande tui excitas!
O lingvæ qvoq; lividæ
Expreſſure bonos, ſi libeat, ſonos!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd ſcribor numero te venerantium;
Tàm docti qvota pars gregis,
A magnis qvòd amor, ſicut amor, tuum eſt.

Tobias Scultetus J C.

LV. AD

AD EUNDEM.

QVem Tu, MONAIDE, ſemel
Diſcentem genio divite paveris;
Illum non labor improbus
Turbabit juvenem: non gula pingvior
Menſâ cernet Apiciâ
Cœnantem: neq; mos Perſicus aureo
Ornatum ſtrophio Ducem,
Qvòd Bacchi ſtolidos ebiberit ſcyphos,
Adjunget Dionyſio.
Sed, qvæ jura, Dicę, civica dictitat,
Et dulces Sophiæ comæ
Reddent ævigeno nomine nobilem.
Praga principis Urbium
Dignatur Dominus ponè Themiſtium
Aulæ ponere me thronum.
Et jam fronde magis clareo triplici,
O Virtutis Athlanticæ
Cultos qvi juvenes, Monave, promoves!
O bardis qvoq; mentibus
Diſcuſſure genI, ſi libeat, ſitum.
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd ſcribor calamis Phœbicolentium
Romani ſocius fori
Qvòd dico, & doceo, ſi doceo, tuum eſt.

Balthaſar Exnerus
de Hirſchberga.

LVI.

AD DANIELEM RINDFLEISCH BUCRETIUM.

QVem Tu, BUCREADE, ſemel
Acceptum calido pectore foveris;
Illum non amor advena
Sejunget tenuem; non dolus invidens
Lingvâ reddet avernicâ
Suſpectum; neq; res Bacchica vineis
Signatum folijs caput,
Qvòd fratrum ſocios maluerit ſcyphos,
Avertet meditullio.
Sed, qvi pectus, Amor, nobile detinet,
Et firmum fidei jugum
Dicent officio perpete deditum.
Phœbi principis artium
Dignatur bonitas, ponè domeſticos
Convivam addere me tuos;
Et jam corde magis gaudeo libero.
O ardoris amabilis
Omnes qvi radios, Bucreade, exſeris!
O ipſis etiam invidis
Firmature tuam, ſi cupiant, fidem!
Totum fomitis hoc tui eſt,
Qvòd monſtror digito Brate Silenſium
Phœbei ſocius chori.
Qvòd laudor, qvòd amor, ſicut amor, tuũ eſt.

Caſpar Cunradus D.

LVII. AD

LVII.

AD VITAM.

QVem Tu, VITA, tuo ſemel
  Perſtrictum placido lumine ceperis
Illum non vagus Adria
  Jactabit cupidum; non creperæ vices
Audentem in fera prælia
  Raptabunt: neq; fors aulica, callidis
Occultum ingenij artibus
  Qvòd Regum obſeqvio ſubdiderit caput,
Adſcribet procerum ordini:
  Sed, qvi, ſanctus Amor, dulcacido madet,
Et formæ inſolitæ lepos
  Diffundent liqvido nectare Celitem.
Celi me rota tertij
  Concinnat Charites inter amabiles,
Ac ſacrum Veneris gregem:
  Et jam mole minus corporis adgravor.
O mortalibus invidas
  Mentis qvæ tenebras, Lux mea, diſcutis!
O ſeclo qvoq; reptili
  Incuſſura aqvilæ, ſi libeat, volatum!
Ex omni & merito tuum eſt,
  Qvòd curâ vacuus degeneri feror,
Nil divos tacitè obſecrans:
  Qvòd vivo & valeo, ſumq; meus, tuum eſt.

Janus Lernutius.

LVIII.

LVIII.

De Pudore Coniugali.

QVem Tu, caſte Pudor, ſemel
Flagrantem ſupero Numine foveris;
Illum non locus improbus
Captabit vigilem: non Venus ebria
Mœchis ponet amoribus
Infamem: neq; mens impia debitis
Neglectum precibus Deum,
Pro celo ſtygias conferat ut domus,
Offendet ſcelerum luto.
Sed queis caſtus amor corda ferit pia,
Juſſæ Celituum faces
Nectent legitimo fœdere comparem.
Et me Rex velit omnium
Parcas inter opes, atq; humiles lares
Dulci vivere conjugi:
Ac tùm mente minùs diſtrahar anxiâ.
O cuſtos, pudor, integræ
Famæ, unis thalamo corpora qui duo!
O brutis animalibus
Servans conjugij perpetuam fidem!
Totum fomitis eſt tui,
Exſécror vetitæ qvòd Veneris faces;
Vita ſvaviolum mea
Qvòd qværo, & qvòd amor, ſicut amor,
tuum eſt.

Georgius Calaminus.

LIX.

LIX.

AD CONIUGIUM.

QVem Tu, Conjugium, ſemel
Frugalem placidâ compede vinxeris,
Illum non Venus ebria
Torrebit fatuum, non amor aliger
Arcu figet aheneo
Ardentem, neq; lex publica turpibus
Pollutum maculis ducem,
Qvòd matrum ſocios polluerit toros,
Accuſabit adulteri;
Sed qvi Cor hominis Spiritus innovat,
Et plena fidei preces
Reddent mortifero crimine liberum.
Jovæ præſidis omnium
Dignatur ſoboles me qvoq; cælite
Æterni radio viſere Numinis:
Et jam tela magis ſperno Cupidinis.
O pruriginis inſitæ
Acres qvæ ſtimulos, Fax ſacra, diſſipas!
O ſcortis qvoq; turpibus
Immiſſum animos, ſi libeat, pios!
Totum luminis hoc tui eſt,
Qvòd cœtus fugio luxuriantium,
Mente & corpore temperans,
Qvòd ſpero & ſileo, ſi ſileo, tuum eſt.

Henr. Meibomius.

LX. Nuptis

LX.

NUPTIIS JOHANNIS THEODORI ET AGNETIS MOLLERIANÆ.

QVem Tu, Conjugium, ſemel
Ardentem faculâ celite viceris;
Illum non Furiæ truces
Terrebunt facilem: non labor improbus
Jovæ vertet ab ordine
Flagrantem: neq; ſors invida caſibus
Qvaſſatum ſubitis Virum,
Qvòd ſortis tumidas horruerit minas,
Avertet licito toro:
Sed qvæ ſacra crucis ſunt Schola nuptiæ,
Et robur fidei grave,
Reddent multiplici prole ſuperſtitem.
Jovæ principis omnium
Dignatur ſoboles, inter amabiles
Sponsûm ponere me greges:
Et jam cura minùs me premit anxia.
O dulcedinis intimæ
Svavem qvæ ſtimulum, fax pia, ſuſcitas!
O duris qvoq; cautibus
Allatura tori, ſi liceat, ſitim:
Totum muneris hoc tui eſt:
Qvòd monſtror digito cricumeuntium.
AGNETIS ſocius meæ:
Qvòd vivo, & redamor, ceu redamor, tuum eſt.

Gregorius Richterus.

LXI.

LXI.

NUPTIS MARTINI HOLTSHEUSERI M.D. ET MARIÆ GRUNHAINIDIS.

QVem Tu, Rex Superûm potens,
Sanctâ hac Conjugij lege ligaveris;
Non illum malè conſcia
Torqvebit rabies: non Glyceræ nitor
Fuco ludet amabili
Deceptum: neq; mens anxia turbidis
Fortunæ nebulis vaga,
Ignarum utiliter qvas obeat vices,
Vellet propoſito pio.
Sed, qvæ ſancta torum Regula temperat,
Et gratæ Superis preces
Ducent innocuas officij vias.
Jhovæ cœlica ſolius
Dignatur bonitas inter amabiles
Dona hæc didere Numini,
Et jugi thalamo offundere commoda.
O clementiæ Olympicæ
Vivum qvæ ſpeculum ſancta refers Liga!
O nos Angelicis choris
Effectura pares, cùm dabitur, polo!
Totum hoc muneris eſt tui,
Qvòd cœli incola adhuc, qvod ſupereſt poli:
Sponſos caſta, Deo Duce,
Qvòd fax legitimè copulat, eſt tuum.

Joan. Timæus P. L.

LXII.

LII.

Ad Jo. Matthæum Wackherum.

Qvem Tu, Wackheride, ſemel
Sermonum verio ſchemate ceperis;
Illum non epulæ Ducum
Trahent regificæ: non agilis chori
Malet dramata ſcenica
Spectator: neq; vox Muſica tibijs
Permiſcens varium melos
Et qvascunq; petunt delicias Viri,
Mentem huic, adficient magis.
Sed condita jocis ſeria, nec minus
Docti qvàm lepidi ſales,
Dimittent patulis auribus ebrium.
Phœbi præſidis artium
Vox conſulta catos inter aruſpices
Ponit principe te loco:
Et jam laude palàm tolleris omnium.
O dulcedinis intimæ
Plenos qvi cyathos, Magne Vir, exhibes!
O Mopſis qvoq; triſtibus
Exemture nigram, ſi libeat, cholen!
Totum muneris eſt tui,
Qvòd Pragæ placidum duximus ocium:
Germanis poſitus plagis,
Qvòd Pragam repeto, ſi repeto, tuum eſt.

Marquartus Freherus JC.

LIII. In-

In Amicitias Monavianas.

QVem, MONAVE, tibi ſemel
Devinctum Aonio glutine junxeris;
Illum non mare Calpium
Diſpernet penitùs: non Dea lubrica
Caſus reddet ob aſperos
Infenſum: neq; mens curva calumnijs
Preſſum falſidicis Virum,
Ceu monſtroſa animum polluerit lue
Evellet jecore ex tuo.
Sed qvæ regna Tabellæ omnia pervolant,
Et grati officij vices
Monavo efficient fœdere nobilem.
Conſtans Harmoſynes ſacræ
Dignatur favor & gratia pertinax
Tàm caro addere me gregi:
Et jam vincla magis ſentio mutua.
O concordiæ Olympicæ
Vivam qvæ faciem heic, Harmoſyne, exprimis!
O Mauris qvoq; barbaris
Donature parem, ſi juvet, indolem!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd turbæ annumeror mutuò amantium
Monavi adſeclæ nominis:
Qvòd conſtanter amo, qvòd redamor, tuũ eſt.

Melior Laubanus P. L.

LIV.

AD JACOBUM MONAVIUM.

QVem Tu, MONAIDE, ſemel
Præſentem fidei pignore ceperis;
Illum non levis impetus
Mutabit facilem, non manus invida,
Vinclo ſolvet aëneo
Connexum, neq; mens hoſtica machinis
Spectandam in dubijs fidem,
Qvòd ſortis tumidas horruerit minas
Subvertet popularibus.
Sed tantos Animus ſuſpiciens Viros,
Et crebræ officij vices,
Fingent perpetuo fœdere nobilem.
BRESLÆ, principis Urbium,
Dignatur ſoboles inter amabiles
Ultrò ponere me choros:
Et jam dente magis mordeor invido.
O Virtutibus aureis
Qvi deſiderium grande tui excitas!
O lingva qvoq; livida
Expreſſure bonos, ſi libeat, ſonos!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd ſcribor numero te venerantium;
Tàm docti qvota pars gregis,
A magnis qvòd amor, ſicut amor, tuum eſt.

Tobias Scultetus J C.

LV. AD

LV.

AD EUNDEM.

QVem Tu, MONAIDE, ſemel
Diſcentem genio divite paveris;
Illum non labor improbus
Turbabit juvenem: non gula pingvior
Menſâ cernet Apiciâ
Cœnantem: neq; mos Perſicus aureo
Ornatum ſtrophio Ducem,
Qvòd Bacchi ſtolidos ebiberit ſcyphos,
Adjunget Dionyſio.
Sed, qva jura, Dice, civica dictitat,
Et dulces Sophiæ comæ
Reddent ævigeno nomine nobilem.
Praga principis Urbium
Dignatur Dominus ponè Themiſtium
Aulæ ponere me thronum.
Et jam fronde magis clareo triplici,
O Virtutis Athlanticæ
Cultos qvi juvenes, Monave, promoves!
O bardis qvoq; mentibus
Diſcuſſure genI, ſi libeat, ſitum.
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd ſcribor calamis Phœbicolentium
Romani ſocius fori
Qvòd dico, & doceo, ſi doceo, tuum eſt.

Balthaſar Exnerus
de Hirſchberga.

LVI.

AD DANIELEM RINDFLEISCH BUCRETIUM.

QVem Tu, BUCREADE, ſemel
Acceptum calido pectore foveris;
Illum non amor advena
Sejunget tenuem; non dolus invidens
Lingvâ reddet avernicâ
Suſpectum; neq; res Bacchica vineis
Signatum folijs caput,
Qvòd fratrum ſocios maluerit ſcyphos,
Avertet meditullio.
Sed, qvi pectus, Amor, nobile detinet,
Et firmum fidei jugum
Dicent officio perpete deditum.
Phœbi principis artium
Dignatur bonitas, ponè domeſticos
Convivam addere me tuos;
Et jam corde magis gaudeo libero.
O ardoris amabilis
Omnes qvi radios, Bucreade, exſeris!
O ipſis etiam invidis
Firmature tuam, ſi cupiant, fidem!
Totum fomitis hoc tui eſt,
Qvòd monſtror digito Brate Silenſium
Phœbei ſocius chori.
Qvòd laudor, qvòd amor, ſicut amor, tuũ eſt.

Caſpar Cunradus D.

Digitized by Google

LVII.

Ad Vitam.

Quem Tu, VITA, tuo ſemel
Perſtrictum placido lumine ceperis
Illum non vagus Adriæ
Jactabit cupidum; non creperæ vices
Audentem in fera prælia
Raptabunt: neq; fors aulica, callidis
Occultum ingenij artibus
Qvòd Regum obſeqvio ſubdiderit caput,
Adſcribet procerum ordini:
Sed, qvi, ſanctus Amor, dulcacido madet,
Et formæ inſolitæ lepos
Diffundent liqvido nectare Celitem.
Celi me rota tertij
Concinnat Charites inter amabiles,
Ac ſacrum Veneris gregem:
Et jam mole minus corporis adgravor.
O mortalibus invidas
Mentis qvæ tenebras, Lux mea, diſcutis!
O ſeclo qvoq; reptili
Incuſſura aqvilæ, ſi libeat, volatum!
Ex omni & merito tuum eſt,
Qvòd curâ vacuus degeneri feror,
Nil divos tacitè obſecrans:
Qvòd vivo & valeo, ſumq; meus, tuum eſt.

Janus Lernutius.

LVIII.

LVIII.

De Pudore Coniugali.

Quem Tu, caſte Pudor, ſemel
    Flagrantem ſupero Numine foveris;
Illum non locus improbus
    Captabit vigilem: non Venus ebria
Mœchis ponet amoribus
    Infamem: neq; mens impia debitis
Neglectum precibus Deum,
    Pro celo ſtygias conferat ut domus,
Offendet ſcelerum luto.
    Sed queis caſtus amor corda ferit pia,
Juſſæ Celituum faces
    Nectent legitimo fœdere comparem.
Et me Rex velit omnium
    Parcas inter opes, atq; humiles lares
Dulci vivere conjugi:
    Ac tùm mente minùs diſtrahar anxiâ.
O cuſtos, pudor, integræ
    Famæ, uni thalamo corpora qui duo!
O brutis animalibus
    Servans conjugij perpetuam fidem!
Totum fomitis eſt tui,
    Exſécror vetitæ quòd Veneris faces;
Vitæ ſvaviolum meæ
    Quòd quæro, & quòd amor, ſicut amor,
        tuum eſt.

Georgius Calaminus.

LIX.

LIX.

AD CONIUGIUM.

QVem Tu, Conjugium, ſemel
Frugalem placidâ compede vinxeris,
Illum non Venus ebria
Torrebit fatuum, non amor aliger
Arcu figet aheneo
Ardentem, neq; lex publica turpibus
Pollutum maculis ducem,
Qvòd matrum ſocios polluerit toros,
Accuſabit adulterî;
Sed qvi Cor hominis Spiritus innovat,
Et plenæ fidei preces
Reddent mortifero crimine liberum.
Jovæ præſidis omnium
Dignatur ſoboles me qvoq; cælite
Æterni radio viſere Numinis:
Et jam tela magis ſperno Cupidinis.
O pruriginis inſitæ
Acres qvæ ſtimulos, Fax ſacra, diſſipas!
O ſcortis qvoq; turpibus
Immiſſum animos, ſi libeat, pios!
Totum luminis hoc tui eſt,
Qvòd cœtus fugio luxuriantium,
Mente & corpore temperans,
Qvòd ſpero & ſileo, ſi ſileo, tuum eſt.

Henr. Meibomius.

LX. Nuptis

NUPTIS JOHANNIS THEODORI ET AGNETIS MOLLERIANÆ.

QVem Tu, Conjugium, ſemel
Ardentem faculâ celite viceris;
Illum non Furiæ truces
Terrebunt facilem: non labor improbus
Jovæ vertet ab ordine
Flagrantem: neq; ſors invida caſibus
Qvaſſatum ſubitis Virum,
Qvòd ſortis tumidas horruerit minas,
Avertet licito toro:
Sed qvæ ſacra crucis ſunt Schola nuptiæ,
Et robur fidei grave,
Reddent multiplici prole ſuperſtitem.
Jovæ principis omnium.
Dignatur ſoboles, inter amabiles
Sponsûm ponere me greges:
Et jam cura minùs me premit anxia.
O dulcedinis intimæ
Svavem qvæ ſtimulum, fax pia, ſuſcitas!
O duris qvoq; cautibus
Allatura tori, ſi liceat, ſitim:
Totum muneris hoc tui eſt:
Qvòd monſtror digito cricumeuntium
AGNETIS ſocius meæ:
Qvòd vivo, & redamor, ceu redamor, tuum eſt.

Gregorius Richterus.

LXI.

Nuptis Martini Holtsheuseri M.D. Et Mariæ Grunhainidis.

Qvem Tu, Rex Superûm potens,
Sanctâ hac Conjugij lege ligaveris;
Non illum malè conſcia
Torqvebit rabies: non Glyceræ nitor
Fuco ludet amabili
Deceptum: neq; mens anxia turbidis
Fortunæ nebulis vaga,
Ignarum utiliter qvas obeat vices,
Vellet propoſito pio.
Sed, qvæ ſancta torum Regula temperat,
Et gratæ Superis preces
Ducent innocuas officij vias.
Jhovæ cœlica ſolius
Dignatur bonitas inter amabiles
Dona hæc didere Numini,
Et jugi thalamo offundere commoda.
O clementia Olympicæ
Vivum qvæ ſpeculum ſancta refers Liga!
O nos Angelicis choris
Effectura pares, cùm dabitur, polo!
Totum hoc muneris eſt tui,
Qvòd cœli incola adhuc, qvod ſupereſt poli:
Sponſos caſta, Deo Duce,
Qvòd fax legitimè copulat, eſt tuum.

Joan. Timæus P. L.

LXII.

LXII.
AD LUCINAM.
parturiente
ANNA MONAVIA.

QVam, Ilythyja, favens tuo
Pragnantem vegeto pollice juveris;
Illum non dolor inſolens
Torqvebit gravidam; non teneram Embryo
Mole urgebit atrocius
Matricem: neq; mors aſpera nixibus
Exhauſtam immodicis nurum,
Qvòd partum geminâ finierit nece,
Avellet miſero Viro.
Sed qvi feta movent pondera Nixij,
Et vitæ Genius dator
Reddent ambroſiâ prole puerperam.
Jovæ præſidis omnium
Decrevit bonitas te genitabili
Annam ſolvere vinculo;
Et jam prolifera proſpicis horulæ.
O propaginis ultimæ
Longam qvæ ſeriem, Diva, redintegras!
O rugoſæ anui qvoq;
Donatura uterum, ſi libeat, gravem!
Totum præſidij hoc tui eſt;
Qvòd ſeſe amplificat ſtemma MONAVIUM
Fetus augmine plurimi:
Qvòd per ſecla cluet, (namq; cluet,) tuum eſt.

M. Melior Laubanus P. L.

LXIII. AD

AD SIMPLICITATEM

QVem Tu, SIMPLICITAS, ſemel
Diſcentem niveo pollice finxeris,
Illum non levis ambitus
Mutabit varium; non tumor inqvies
Faſtu polluet impio
Elatum; neq; mens turgida ſpiritu
Deformem fatuo ducem,
Qvòd morum rutilans conſpuerit decus,
Accenſebit agreſtibus:
Ted qvæ pectus iners ars bona perpolit,
Et legum monitus pij
Fingent Socratico dogmate ſobrium.
CHRISTI judicis omnium
Commendant humilem verba modeſtiam:
Vatum prætereà libri;
Et livore minùs carpitur invido.
O rubiginis horridæ
Duram qvi ſaniem, mos ſacer, eluis!
O genti qvoq; barbaræ
Ereptura animos, ſi libeat, feros!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd demor numero luxuriantium,
Celeſtis ſitiens opis
Qvòd ſcribo & placeo, ſi placeo, tuum eſt.

Henr. Meibomius.

LXIV.

Ad Pacem.

QVam Tu, Pax, vegetam ſemel
Tellurem ſtabili Numine rexeris;
Illam non furor inqvies
Qvaſſabit populi; non dolus hoſticus
Muro intrabit aheneo
Munitam; neq; vis Martia præſidIs
Armatam modicis licet,
Qvòd Regum tumidas deſpiciat minas,
Vaſtabit legionibus.
Sed qvæ ſemper opes civibus adfluunt,
Et firmâ agricolûm qvies
Reddent magnifico nomine nobilem.
Breſlam delicium urbium.
Tutentur ſuperi cum ter amabili
Dulcis Sileſiæ ſolo:
Ne vicina nimis ſentiat, hei, mala.
O mortalibus anxijs
Vitam qva placidam, Pax bona, temperas!
O duro qvoq; militi
Exoptanda, tua is ſi bona noverit!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd juſtis regitur patria legibus,
Nec cultoris egent agri;
Qvòd Virtus viget, & qvòd viget ars, tuum eſt.

Val. Acidalius D.

LXV.

LXV.

Ad Themidem.

QVem Tu, Sancta THEMIS, ſemel
Naſcentem placido lumine videris,
Illum non labor improbus
Laſſabit manuum: non equus impiger
Bellis reddet ab exteris
Victorem: medicæ res neq; Delijs
Ornatum folijs Virum,
Qvòd morbi ancipites ſuſtulerit minas,
Oſtendet populo inclytum.
Sed qvi ſæpè forum fertile conciet
Legum ſpiſſior ambitus,
Fingent Iuridici nomine nobilem.
Hunc Rex, hunc oculus libens
Dignatur meritis ſemper honoribus,
Summis inſerit & Viris,
Ac jam dente minùs carpitur invido.
O Aſtræa potens fori,
Omnes qvæ ſtrepitus optima temperas!
O brutis qvoq; beſtijs
Depulſura habitus, ſi libeat, feros!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd tollit digitos prætereuntium.
Æqvi non malus arbiter,
Qvòd vivunt homines unamines, tuum eſt.

Simon Udalricus Piſtoris.

LXVI.

Ad Vitam Rusticam.

Qvem Tu, Ruris amor, ſemel
Contentum facili munere ceperis;
Illum non favor aulicus
Abducet refugum, non levis ambitus
Claris ducet honoribus
Spectandum, neq; res publica ſplendidis
Ornatum ſtatuis, catus
Qvòd cives dubijs ſolverit à malis,
Oſtendet popularibus.
Sed qvæ ruris opes molliter adfluunt,
Et dulcis nemorum qvies,
Fingent innocuo nomine nobilem.
Villæ fertilis ocium
Occulto ſapiens inter amabiles
Nymfarum & ſatyrûm choros:
Et jam dente nihil mordeor urbico.
O feliciter abdito
Triſtes qvæ ſtrepitus, Ruſtica res, fugas!
O ipſis qvoq; Regibus
Motura invidiam, ſi ſapiant, tui!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd demor numero magna petentium,
Securæ modicus rei.
Qvòd vivo, & Dominus vivo mei, tuũ eſt.

Val. Acidalius D.

LXVII.

LXVII.

AD ÆSCULAPIUM.

QVem Tu, ASCLEPIADE, ſemel
Naſcentem placido lumine foveris.
Illum non premet Urbicus
Clamor Cauſidicum; non dubijs fora
Angent rauca negocijs
Diſtrictum, neq; ſors aulica callidis
Illum conſilijs bonum,
Qvòd Regum tumidas defugiat minas,
Exemplo feret utili.
Sed qvæcunq; ſolum fertile nutriit,
Et molles nemorum comæ,
Fingent Pæonio munere nobilem.
Gvelphi Julia principis
Dignatur Soboles, inter amabiles
Cœtus ponere me Virûm;
Et jam molle minùs me juvat ocium.
O fuſos Epidaurie
Qvi Parcarum agiles, provide, temperas!
O ipſis qvoq; mortuis
Donature animas, ſi libeat, novas!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd me docta colit turba ſodalium
Addictum Medicæ ſcholæ;
Qvòd vivo & ſtudeo, cùm ſtudeo, tuum eſt.

Caſpar Arnoldi.

LXVIII.

AD DIVAM SALUTEM.

QVem Tu, diva Salus, ſemel
Langventem placido lumine videris,
Illum haut Mors qvatiet fera
Aut morbus pavidum; non dolor improbus
Percellet rigido metu
Adflictum: neq; ſors hunc variabilis
Mentis robore præditum:
Qvamvis innocuum perpetuò premat;
Statu deijciet ſuo.
Sed pax incolumen, lætaq; ſanitas
Et præſens animi qvies
Fingent DIs adeò Cœlitibus parem.
Ægro corpore langvidum
Adſpexit placido me Dea lumine:
Membrorumq; redit vigor:
Et jam cura minùs me premit anxia.
O qvæ robore priſtino
Corpus langvidulum, Diva Salus, beas!
O mortis qvoq; frigidæ
Diſcuſſura graves, ſi libeat, metus!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd cæli intueor vivificum jubar:
Fungens munere priſtino
Qvòd vivo & valeo, (ſic valeam) tuũ eſt.

Nicolaus Reuſnerus.

LXIX.

LXIX.

Ad Sanitatem.

QVem Tu, florida Sanitas,
Felicem labio preſſeris altili;
Illum non dubiæ necis
Terrebunt facies; non Erebi ſoror
Noctem ducet ad ultimam
Ante annos; neq; trux Morta periculis
Tentatum variis Virum,
Qvòd caſus creperos fregerit impiger,
Ferali abripiet die.
Sed qvæ Fata volant mitia ſub polo,
Atq; Auræ lepidæ Deæ
Securum excipient. Dum valeo latens:
Muſarum chorus & Charis
Dignantur tenui, ſed ſtabili tamen
Sortis ponere me loco:
Et jam fraude minus prægravor aulicâ.
O tu mellea SANITAS,
Vitam qvæ tribuis ſemper amabilem!
O nudo qvoq; pauperi
Donans lætitiæ, qvando lubet, ſatis!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd tuto lateo tutus in angulo,
Contentus modico lare;
Qvòd vivo, & valeo, ſumq; meus, tuum eſt.

Franc. Hildeshemius D.

LXX.

AD MNEMOSTNEN.

QVem Tu, MNEMOSYNE, ſemel
Sublatum è tenui limine promoves:
Illum non furor hoſticus
Demerget reſidem; non odium invidi
Umqvam reddet atrox bonis
Suſpectum; nec amans turba calumniæ,
Ornatum titulis, vagæ
Qvòd menti ſatis-haut-fecerit omnium,
Lethæo inijciet rogo.
Sed qvas hauſit, aqvæ, fonte Aganippio,
Et culti Aonidum lacus,
Fingent Mæonio carmine nobilem.
Phœbi principis artium
Dignatur ſuboles inter amabiles
Doctûm ponere me choros;
Et jam fama vehit me ſuper æther.
O qvæ laudis adoreâ
Extollis meritos ſplendidulâ Viro!
O Flacci qvoq; regiam
Donatura mihi, ſi ſuperem, lyram!
Totum numinis hoc tui eſt,
Qvòd cæca effugio regna ſilentium;
Vatum pars aliqva & Sophûm:
Qvòd ſcribo & celebror, ſi celebror, tuum eſt.

M. Tobias Aleutner P. L.

AD SCHOLAM.

QVem Tu, ô Aulâ Scholæ, ſemel
Suſceptum placidâ mente refinxeris,
Illum non animi feri
Mores proſtituent; non ſcelerum lues
Curru ducet in impio.
Perverſè reprobum, neve licentia
Effrenem vitijs virum
Damnabit tenebris, ſi monitis modò
Aures præbuerit libens:
Sed morum probitas atq; Dei timor
Linguarumq; decus grave
Fingent Aonio ſyrmate nobilem.
Phœbi principis artium.
Dignatur qvoq; amor inter Hiantios:
Tutum ponere eum choros;
Et mores hominum nil timet aſperos.
O felix, pueritiam
Qvæ, docta Aula, bonis artibus imbuis!
O brutis qvoq; cordibus
Infuſura habitus, ſi placeat, bonos!
Totum muneris hoc tui eſt;
Qvòd dicor fluvio Gorgonio ebrius
Perhabi ſocius gregis;
Qvòd ſcribo & doceo, ſi doceo, tuum eſt.

Melchior Oſtius.

LXXII.
Ad Grammaticam.

Qvem Tu, Grammatice, ſemel
Diſcentem placido lumine videris;
Illum non vitijs ſcatens
Turpabit trivium: lingva nec improbo
Fallet barbara verbulo
Dicentem: neq; vox putida peſſimè
Stridentem velut anſerem,
Qvòd gentis ſuperet Grammatica minas,
Oſtendet Critico ordini,
Sed certiſſima lex, uſus & arbiter,
Lingvarumq; comes lepos
Fingent ſuaviloqvis artibus inclytum.
Hunc omnis populus libens
Dignatur meritis ſemper honoribus,
Doctorum annumerans choro;
Et jam barbaries hunc fugiens timet.
O divina loqventiæ
Dulces qvæ ſtrepitus, Grammatice, regis!
O lingvæ qvoq; barbaræ
Donatura bonos, ſi libeat, ſonos!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd tollor numero te violantium,
Tàm magnæ metuens heræ,
Qvòd ſcribo & placeo, ſi placeo, tuum eſt.

Simon Udalricus H. F. Piſtoris.

LXXIII.

LXXIII.

AD LOGICEN, ARTIUM REGINAM.

QVem Tu, Fax Logicæ, ſemel
Luſtratum nitidâ luce beaveris:
Illum non ratio ſagax
Fruſtrabit ſtupidum: nulla Sophiſtice
Picto fallet acumine
Suſpenſum: neq; mens plumbea luridis
Obductum nebulis ſacro
Pellet concilio, ſive Novenſilis
Turba, ſeu Sophiæ throno.
Sed qvæ norma ſacris ſtat rata legibus,
Uſusq; arbitrium cati
Fingent ingenij lumine nobilem.
Phœbi præſidis artium.
Dignatur bonitas, hujus amabiles
Divæ cernere me faces:
Et jam luce magis perfruor aureâ.
O caliginis inſitas
Noſtræ qvæ tenebras, Ars cata, disjicis!
O bardis qvoq; ruſticis
Donatura Sophûm, ſi libeat, jubar!
Totum luminis hoc tui eſt:
Qvòd tangor ſtudio te venerantium.
Phœbéi ſocius chori.
Qvòd diſco, & doceo, ſi doceo, tuum eſt.

Melchior Laubanus P. L.

LXXIV.

LXXIV.

AD RHETORICAM.

QVem Tu, RHETORICE, ſemel
Dicentem lepido ſchemate pinxeris;
Illum non timor inditus
Terrebit trepidum;non locus exterus
Textu ſternet Oreſteo
Imbellem: neq; vox rancida Tullijs
Privatum modulis Virum.
Qvòd LipsI roſeum diſtulerit decus,
Adjunget rudioribus.
Sed qvi corda ſoni concita permovent,
Et grati Charitum logi,
Dicent Neſtoreo flumine nobilem.
Svadæ principis orium
Dignatur gravitas inter amœnulos
Ajiponere me choros.
Et jam voce minùs muteo labili.
O dictaminis enthei
Dulces qvæ fluvios, RHETORICE, exeris!
O mutis qvoq; lingüis
Ingeſtura PylI, ſi libeat, modos!
Totum faminis hoc tui eſt,
Qvòd monſtror digito Rhetoricantium
Svadelæ ſocius Dea:
Qvòd dico & ſapio, ſi ſapio, tuum eſt.

Balth. Exnerus de Hirſchberga.

LXXV.

LXXV.

AD CASPAREM DORNAVIUM M. D.

QVem Tu, PHOEBE Potens, ſemel
Ornatum medico ſtemmate cinxeris,
Illum non tuba Martia
Accinget gladio; non Tagus aurifer
Navi ducet in arduâ
Mercantem; neq; res civica dotibus
Auctum juridicis Virum,
Qvòd falſi nocuas depulerit ſtrophas,
Oſtendet popularibus.
Sed, qva Raurica, aqva, mœnia perluunt,
Et celſa Helvetidum juga
Dicent herbicoqvo dogmate nobilem.
PLATERI Medicûm Arbitri
Dignatur gravitas inter Hygeïos
DORNAVUM eſſe etiam Viros;
Et jam laude magis perfruitur ſuâ.
O ſani malè corporis
Morbos qvi varios, Phœbe potens, fugas!
O ipſis quoq; mortuis
Donature animam, ſi libeat, novam!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd DORNAVUS ovat vocibus omnium.
AſclepI ſocius Dei:
Qvòd fertur Medicus, ſicut & eſt, tuum eſt.

Caſpar Cunradus D.

LXXVI.

LXXVI.

AD FAMAM.

QVem Tu, FAMA potens, ſemel
Vivacem celebri nomine feceris;
Illum non Satanæ ſoror
Culpabit reprobum; non odium furens
Mendis ſinget atrocibus
Infamem; neq; fex hoſtica noxijs
Ditem conſilijs Virum,
Qvòd Veri ſolidam reſpuerit viam,
Umbris occulet ævicis.
Sed qvi culmen Honor ſiderium occupat,
Et perpes meriti decus,
Fingent ævigenis laudibus inclutum.
Mnenes principis ingenI
Dignatur Suboles inter Athlanticos
Monavum evehere incolas:
Et jam dente minùs roditur improbo.
O claraminis aurei
Svaves qvæ titulos, Fama, reſuſcitas!
O fuſcis qvoq; noctuis
Donatura poli, ſi libeat, facem!
Totum luminis hoc tui eſt,
Qvòd fertur numeris MONAVUS omnium
Europæ decus inclutæ:
Qvòd celo & ſolo ovat, ſicut ovat, tuum eſt.

Caſpar Cunradus D.

LXXVII.

LXXVII.

In Jacobi Monavi Manes.

QVem Tu, MUNDUS iners, ſemel
Ereptum placidè MONAVIUM adſpicis,
Illum non dolor amplius
Torqvebit vigilans; non ſcelus impium
Culpâ deteret anxiâ
Peccantem; neq; res lubrica terreis
Actum delicijs Virum
Qvòd mundi dubias concupiat vices,
Oſtendet lemurum duci.
Sed qvi dia, polus, corcula ſuſtinet
Et celſæ Superûm domus
Captabunt reqvie divitem Olympicâ:
Jovæ principis ætheris
Jamdudum bonitas inter amabiles
Celeſtem hunc poſuit choros;
Et jam dente minùs roditur invido.
O plorando MONAVIUM
Lugubrem ſtrepitum, PIERI, tempera!
O luctus qvoq; flebiles
Omiſſum, polo concine vividum!
Totum muneris hoc Dei eſt,
Qvòd fertur ſtabili Chriſtidos omine
Aſtrati incola tegminis:
Qvòd cœlo altus ovat, ſicut ovat, Dei eſt.

Barth. Benckius.

LXXVIII.

Ad Parcam.

Cui Tu, Parca, tuo ſemel
Vitæ finiris ſtamine terminum;
Illum non pietas ſua
Luci reſtituet; non genus inclytum
Plutona illacrumabilem
Curvabit, trepido parta nec ambitu
Vulgi gloria mobilis,
Quòd gentes tumidas Marte ſubegerit.
Damnatum redimet caput.
Sed qvi Pierijs deditus artibus
Curas mente agitat ſacras,
Hunc æterna Virûm ſamâ vetat mori.
Me triſtes qverimoniæ
Diffindunt miſeris heu miſerum modis!
Pectusq́, exanimant mihi;
Et jam pænè mei corporis umbra ſum.
O mortalibus invidum
Numen, qvæ parili lege Neceſſitas
Summos carpis & infimos,
Injectura manum (ſi liceat) Jovi!
Totum flagitij hoc tui eſt,
Quòd lentâ excrucior ſolicitudine
Sublato ad ſuperos patre:
Quòd vivus morior, nam morior, tuum eſt.

Adryanus Blyenburg J C.

LXXIX.

De Peste.

QVem Tu, Peſtis atrox, ſemel
Correptum tetricâ labe repleveris;
Illum non medicus labor
Sanabit; neq; ſi Pergameum ſenem
Ex Orco reducem darent
Fata: aut Hippocratis dædala Coij
Mens, aulam Rhadamantiam
Liqvens, ad ſuperas indita corpori
Antiqvo, redeat domos.
Sed qvæ virus atrox, & ſaniem vomunt
Fœdis ulceribus, boæ
Reddent tabifluo tubere marcidum.
Veſpillonia jam choros
Feſtinet miſerum inter lacrumabiles
Ægrûm ponere me greges;
Et jam Parca mihi fila ferox ſecat.
O contagio ſordida
Qvæ diram tacitâ fraude ſeris luem!
O cœli qvoq; civibus
Illatura feram, ſi liceat, necem!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd vita ancipiti fluctuat in malo,
Certam haut inveniens opem;
Qvòd langveo, & morior, ſi morior, tuum eſt.

Jo. Matth. Wacker.

LXXX.

In Febrim.

QVem Tu, FEBRIS atrox, ſemel
Langventem tetrico lumine videris;
Illum non calor inſitus
Servabit vegetum; non liqvor Humidi
Recto ſymmetriæ gradu
Firmabit ſtabilem; nec Medicûm manus,
Turbatum nebulis caput,
Qvòd morbi varias pertulerit minas,
Paci reſtituet ſuæ.
Sed qvæ nocte vaga Inſomnia perſtrepunt,
Et miræ cerebri vices,
Fingent inſolito murmure debilem
Mortis principis omnium
Conatur ſoboles me inter inanium
Umbrarum trahere agmina;
Et jam mente etiam ſum validâ minùs.
O crudelis & invida,
Qvæ vitæ ante diem licia ſubſecas!
O firmis qvoq; viribus
Ereptura ſuum, ſi libeat, decus!
Totum criminis hoc tui eſt,
Qvòd mentis toties deliqvio premor,
Vicinæ propior Neci:
Qvòd tabeo & pereo, ſi pereo, tuum eſt.

Tobias Scultetus JC.

LXXXI.

LXXXI.

IN HYDROPEM

QVem Tu, peſſime Hydrops, ſemel
Langventem implacido lumine videris;
Illum non Epidaurius
Monſtrabit vegetum: non Themis incluta
Cœtu ſiſtet in urbico
Rectorem; neq; res Martia ſplendidis
Ornatum ſpolijs Ducem,
Qvòd Turcæ tumidas contuderit minas,
Oſtendet procerum choro:
Sed qvæ corpus aqvæ debile perfluunt,
Abruptæq; animi vices
Fingent horribili funere mortuum.
Lethi principis omnium
Conatur genitrix in morientium
Sævum ponere me gregem,
Et jam clade magis torqveor anxiâ.
O compaginis aureæ
Pulcram qvi fabricam tàm malè deſtruis!
O vitæ qvoq; nobili
Erepture ſuum, ſi libeat, decus!
Totum ſupplicij hoc tui eſt,
Qvòd monſtror digito convenientium
Parcæ ludibrium feræ:
Qvòd plango atq; necor, nam necor, hoc tuũ eſt.

Chriſtophorus Rösler D.

LXXXII.
SUPER OBITU ANNÆ SAUROMANNÆ SEBASTIANI VOGTII MARITÆ.

QVem Tu, CHRISTE, tuâ ſemel,
Jungendum ſuperis, morte redemeris;
Illum non dolor inſolens
Urgebit graviùs: non Charon horridus
Cymbâ ducet Avernicâ
Damnatum; neq; mors impia pluribus
Vexatum crucibus pium,
Qvòd mundi tumidos ſpreverit impetus,
Immerget barathro truci.
Sed qvæ fulta fide Spes ſtabili viget,
Et cordis tremuli preces
Reddent ætherij culminis hoſpitem.
JOVÆ principis omnium
Decrevit bonitas, inter amabiles
CHRISTI ponere me greges:
Et jam ſorte magis perfruor aureâ,
O occluſa diu ſolo
Cœli qvi reſeras, CHRISTE, palatia!
O cunctis qvoq; mortuis
Donature tuum, ſi libeat, thronum!
Totum Gratiæ id eſt tuæ,
Qvòd jungor cumulo Te celebrantium,
Immenſi ætheris hoſpita;
Qvòd vivo & vigeo, ceu vigeo, tuum eſt.

Caſpar Cunradus D.

LXXXIII.

LXXXIII.

MAGDALENA MONAVIA
παρῳδέσα.

QVem Tu, JOVA, Tibi ſemel
Delectum placido numine juveris;
Illum non barathrum Stygis
Terrebit dubium; non avidâ Charon
Cymbâ terribilis vehet
Defunctum; neq; dux Tartarii gregis,
Turpatum ſanie putri,
Qvòd juſſis Superûm paruerit minùs,
Sedes trudet ad inferas.
Verùm qvæ immeritas Gratia ſublevat,
Et CHRISTI roſeus cruor,
Præſtant mortifero crimine liberum.
Æterni Patris unica.
Dignatur Suboles, cœlicolûm pijs
Lætam jungere me choris,
Et jam luce magis fulgeo cœliti.
O læſi ætherij Patris
Triſtes qvæ fremitus, Gratia, mitigas!
O cæcis qvoq; gentibus
Donatura poli, ſi libeat, jubar!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd vici rabiem turbidulæ necis
Stellati Indiges ætheris.
Qvòd vivo & vigeo (ceu vigeo) tuum eſt.

M. Daniel Vechnerus P. L.

LXXXIV.

IN LUEM MUNDI.

QVem tu, MUNDE, tui ſemel
Adſperſum vitij labe notaveris;
Illum nec vigor entheus
Supra extollet humum, lucis Eqvus neq;
Vectum ſumet in æthera
Seſſorem, neq; Gens Cœlica laurea
Inſignem folijs Virum,
Qvòd diri Satanæ fregerit impetus,
Monſtrabit Superûm choro:
Sed qvâ perfluitans Styx inamabilis
Radit Tartareum nemus,
Pingens Mœonijs carminibus ducent.
PRAGÆ metropolis vetus
Me dignata bonis addere civibus,
Regni Vatibus inſerit;
Hinc rodor minimè dentibus invidis.
O ſpirminis inclyti
Qva mites modulos, Muſica, dividis!
Piſce ô muto etiam magis
Collatura cygni, ſi placeat, ſonum!
Doni ſolius eſt tui,
Qvòd ſignor calamo Chriſtigenæ manus;
Sacrati lyricen chori
Quod doctis reputor, ſi reputor, tuum eſt.

Thomas Mitis Lymuſæus.

LXXXV.

LXXXV.

IN AULAM.

QVem tu, ô A U L A potens, ſemel
Intrantem placidâ compede vinxeris,
Illum non labor improbus
Exſolvet barathro; non Pietas ſua,
Educet pede libero
Suffultum; neq; res geſta domi benè
Præclareq; foris, Ducum,
Qvæ Regumq; qveat cernere commoda,
Reddet delicijs ſuis.
Sed qvæ cura volat per laqvearia,
Et Fraus invidiæ ſoror,
Effingent miſerum non ſine lacrumis.
Magni M A R C H I A nominis
Dignatur tenuem adſcribere Princip
Rectorum qvoq; me choro;
Hinc ut dente magas mordear invido.
O teſtudinis aureæ
Vanum qvæ ſtrepitum, Regia, vendicas!
Heu Sanctos etiam, nefas,
Inſultare valens, ſi libeat, Viros!
Totum muneris hoc tui eſt,
Fontes Aònios linqvere qvòd miſer
Gratum cogor & ocium:
Qvòd curis ſeneo, ceu ſeneo, tuum eſt.

Caſparus Hoffman. D.

LXXXVI.

In Calumniam.

Qvem tu, dira CALUMNIA,
Vel cautum nocuo dente momorderis;
Illum non probitas ſua
Defendet maculas; non bonus arbiter
Teſti credet idoneo
Inſontem, neq; plebs concita fabulis
Delatum ambiguis reum,
Ut vanas animis ejiciat minas,
Expendet rationibus,
Sed qvi rumor aqva more ruens furit,
Et falſi invidiæ ſoni
Perdent ut merito crimine noxium.
Famæ candida gratia
Dignetur qvoq; dehinc inter amabiles
Tutum ponere me choros,
Ut ne dente nimis mordear improbo.
O diſcriminis anxii
Sævos qvæ ſtrepitus, peſſima, ſuscitas!
O ſanctos etiam Viros
Damnatura nigrâ, cùm libeat, notâ!
Totum criminis hoc tui eſt,
Qvòd monſtror digito prætereuntium.
Turpi ludibrium joco.
Qvòd vivo, ut placeam, nec placeo, tuum eſt,

Val. Acidalius D.

LXXXVII.

LXXXVII.

AD JGNAVIAM

QVem tu, turpis Amor, ſemel
Socordem validâ cuſpide fixeris,
Illum non labor improbus
Urgebit, reſidem; non opus arduum,
Niſu franget inutili
Sudantem; nec amor Martius hoſticis
Intentum jugulis, pedem
Qvòd ſtantem rigidos pertulerit globos
Exponet properæ neci:
Sed qva luxuriâ mens propè diffluit,
Et pleni ſalium tori
Reddent ſegnicie deſide marcidum.
Morum dedita turpium
Ardori Soboles, inter Olympios
Divûm ponit eum choros:
Et jam mente minùs roditur anxiâ.
O damnanda libidinis
Senſu qva rabido, Vita, reſolveris!
O mundo qvoq; ſordidum
Injectum, Dijs ſi placeat, jugum!
Hoc totum ſceleris tui eſt,
Qvòd Virtus pedibus tunditur omnium:
Summo delicium polo
Qvòd vulgo nihili eſt, ceu nihili eſt, tuum eſt.

M. Andreas Calagius P. C.

LXXXVIII.

De Superbia.

QVem-Tu-cunq; Superbia
Captum reticulis vinxeris aureis:
Illum non patrij lares
Cernent agricolam; non mare naufragum
Spe lucri in laceras trahet
Puppes, ut patrium mercibus exteris
Mercator locuples ſolum
Ditet: nec lepido Muſæ Aganippides
Reddent eloqvio inclutum.
Sed qua pauperiem luxuries premit.
Et faſtus miſer ac procax,
Fingent è tenui ſemine nobilem.
Jam tùm me aulica principum,
Magnorum Soboles, magnificos amat
Inter ponere Satrapas:
Et nunc dente magis mordeo livido.
O ſpes longa, ſed arida,
Quæ cortis miſeras ſola foves aves!
O Crœſi qvoq; divitis
Donatura Codro, qvando voles, opes!
Totum muneris hoc tui eſt:
Quòd pro laude mei nominis omnia
Larga prodigo dexterâ:
Quòd mi nil ſupereſt, nilq; deeſt, tuum eſt.

Joh. Matthæus Wacker.

LXXXIX.

LXXXIX.

IN MOPSOFABULLUM.

QVem Tu, Mopſofabulle iners,
Vatem barbarico dente momorderis;
Illum non rude proteget
Hermes angvigero: non favor aulicus
Iuſtâ tollet adoreâ
Scriptorem; neq; frons dædala ovantibus
Semper cincta hederis Virum,
Qvòd Phœbo & Chariſin digna ſonet mele,
Transſcribet nemori Aonum.
Sed qvêis ſæpè boni ſcommata vapulant,
Et ſtulti ingenij criſes
Fingent multiplici ſphalmate noxium.
Lingvæ craſſior invidæ
Audet ruſticitas me qvoq; & hanc meam
Adlatrare Cumenulam.
Et jam ſalſa Midis fabula ſum omnibus.
O tantum-modò Marſiæ
Pingem qvi ſtipulam, Mopſofabulle, amas!
O ipſi qvoq; Apollini
Impacture gravem, ſi liceat, dicam!
Totum neqvitiæ hoc tuæ eſt;
Qvòd ſannæ objicior ſæpè legentium,
Plautinæ favitor molæ.
Sed qvòd te ipſe pili non facio, meum eſt.

M. Melior Laubanus P. L.

XC. In

XC.
IN PSEUDEPIEN CALUMNIATRICEM.

QVem tu, PSEUDEPIE, ſemel
Correptum ſtygiâ cuſpide punxeris;
Illum non ſacra Pallados
Abdet parma Sophon; non probitas decens
Noxis ſolvet atrocibus
Inſontem; neq; mens integra grandibus
Spectatum meritis Virum,
Qvòd cuiq; utibilem præbuerit manum,
Defendet Furiæ à dolo.
Sed qvæ crebra bonis Invidia imminet,
Et Suſpectio credula
Tradent innocuum ſupplicio caput.
Atrox geſtit Erinnyos
Hujus me rabies mordicibus feris
Dentis perdere lividi.
Et jam voce nocens judicor omnium.
O fuci atq; Calumniæ
Omnes qvæ numeros, PSEUDEPIE, obtines!
O ipſis qvoq; Apoſtolis
Objectum ſacrum, ſi liceat, nefas!
Totum perfidiæ hoc tuæ eſt;
Qvòd cædor ſcuticis ante-amantium
Mentiti haut ſceleris reus.
Sed qvòd victor ago, & victor agam, DEI eſt.

Mel. Laubanus

XCI. DE

XCI.

De Alchtmia Indocta.

Qvem tu, SPAGIRICE, ſemel
Adſtaris Chymici fulmine faſcini:
Non illum Hippocratis libri
Clarabunt Medicum; non labor impiger
Claudi Pergamei efferet
Doctorem; neq; res Muſica Delijs
Ornatum folijs, ſacro
Qvòd Vates genio carmina panxerit,
Imponet Clario jugo.
Sed carbo, cinis, & fumus inutilis,
Et fracti urceoli & vitra
Effingent Chymico dogmate nobilem.
Roſſæ ludibrij urbium
Dignatur Soboles jam Paracelſicos
Inter ponere me choros,
Et jam dente Galenum immeritum peto.
O fuliginis aridæ
Fructum qvæ ſterilem, ſpes bona, temperas!
O rebus qvoq; plumbeis
Auri concilians, cùm libuit, decus!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd ſummâ miſer in pauperie tamen
Crœſi vinco opulentiam.
Qvòd do largè alijs, qvo careo, tuum eſt.

Bonaventura Mollerus.

XCII. Mi-

XCII.

Miles Ungarus,

Quem tu, perfide Mars, ſemel
Armatum Ungariam viſere juſſeris,
Illum non via longior
Tardabit pugilem: non metus anxius
Armis vertet ab horridis
Ardentem; nec hyems aſpera, nec fames
Fortem pallida militem,
Quòd Turcûm gladios horruerit truces,
Servabit patriâ domo.
Sed ventoſa facit quæ caliga inclytum,
Et longæ capitis comæ
Reddent terribili robore nobilem.
PRAGÆ principiis urbium
Dignatur quoq; Rex inter atrocium
Turmas ſcribere me Virum.
Et jam cura minùs me patria coquit.
O teſtudinis æneæ
Dirum quæ tonitru, machina, ſuſcitas!
O ipſis quoq; mœnibus
Adlatura citam, ſi libeat, fugam!
Totum pulveris hoc tui eſt,
Quòd monſtror digito rura colentium
Bellator, viden', inclytus:
Quòd vivo & redeo, ſi redeo, haut tuum eſt.

Gregorius Richter.

XCIII.

XCIII.

In Caseos Ovillos Silesiæ.

QVem Tu, SLESIADE, ſemel
Veſcentem placido munere ceperis;
Illum non lepus, aut Capo
Lactabit vacuum; non avis Indica,
Nidore adficiet ſuo
Illectum, neq; opes Ambroſiæ dapis
Natam deliciis gulam,
Qvòd jam Caſeolos attigerit tuos,
Oſtendet ſaturam fami:
Sed qvæ Sileſiæ fertilis in ſolo
Mulſa ex lacte ovium datur,
Fingent Lanigerûm munere mobilem.
STOLZÆ nobilis in domo
Dignatur mî epulas inter amabiles
Talem ponere CASEUM:
Et jam dente meas delitias premo.
O qvi miſtus Aromatis
Langventis ſtomachi tædia temperas!
O lentæ qvoq; Nauſeæ
Donature novam, ſi libeat, famem!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd BRESLÆ ſapit mî Cereviſia,
Et fortè Hungariæ merum:
Qvòd potor clueo, ſi clueo, tuum eſt.

Tobias Scultetus D.

XCIV.

XCIV.

DE CEREVISIA VRATISLAVIENSI.

CUI Tu, Scepſiade, ſemel
    Guttur BRESLIACO nectare tinxeris;
Illum non Acheloia
    Tentabunt gelido pocula flumine:
Non crudi levis amphora
    Rheni Bacchario ſemine proluet
Potorem; neq; Creticos
    Aut qvos uva replet Oenotria, ebrijs
Guſtabit labijs, cados.
    Sed qvem BRESLA liqvorem è lupulo coqvit
Byne triticeâ inditâ,
    Curis ſolicitum triſtibus eximet.
BRESLÆ principis urbium
    Jam tum me ſoboles inter obeſulos
Potorum numerat greges.
    Et jam ventris onus vix tumidi fero.
O Cerviſiola, aridi
    Qvæ ſedas rabiem, Scepſia, gutturis!
O ipſi qvoq; Tantalo
    Exſtincturi feram, ſi liceat, ſitim!
Totum muneris hoc tui eſt,
    Qvòd Sol ſive oriens, ſive iterum cadens
Me ſemper madidum videt.
    Qvòd numqvam eſurio, nec ſitio, tuum eſt.

Joh. Matthæus Wacker.

XCV.

XCV.

IN EBRIETATEM.

QVem, ſpurca EBRIETAS, ſemel
Potorem Ogygio thyrſo agitaveris:
Illum non VIGOR entheus
Intrabit docilem: non nivea indoles
Montes ducet in Aonas
Doctorem: neq; res civica publicis
Ornatum officijs virum,
Qvòd cum laude datas dextrè obeat vices
Ullis tollet honoribus.
Sed qvi vina cadi pingvia ſuggerunt,
Matutinaq; crapula,
Ad qvævis facient munia torpidum.
Conſtans Nephalies ſacra
Dignatur bonitas Clitorij hauſtibus
Turpem frangere me ſitim;
Et jam calle procul ſegregor ebrio.
O vertiginis horridæ
Cauſſas qvæ validas, Bellua, ſuſtines!
O ipſum volucris qvoq;
Enectura animæ, nî fugere, halitum!
Totum proluvij hoc tui eſt,
Qvòd jam tanta Dei gens Alemánidum
Sentit fulmina vindicis:
Qvòd bello petimur, peſte, fame, tuum eſt.

Mel. Laubanus P. L.

XCVI.

Ad Cupidinem.

Qvem tu, ſæve Puer, ſemel
Incautum nocuo lumine videris;
Illum non labor anxius,
Non famæ ſtudium, non decoris ſitis,
Non virtutis amor bonæ
Victorem, atq; humili qvi caput è luto
Extollat, Patriæ & ſuæ
Qvi ſit præſidio rebus in aſperis,
Oſtendet cupidæ Virum.
Sed qvò cœcus Amor, qvò tulit impetus,
Et laſciva licentia,
Illeic degeneri torpet in ocio.
Infelix nimium & miſer,
Cœpit mens maleſvada inter amantium
Stultos ponere qvem choros,
Monſtrandum digitis ludificantium.
O blandæ Veneris puer,
Qvi dulci miſeros pungis aculeo!
O duris qvoq; cautibus
Infuſure tuas, ſi libeat, faces!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd qvi te ſeqvitur, caſtra colens tua,
Vivus vivere deſinit.
Qvòd nemo ſuus eſt, qvi tuus eſt, tuum eſt.

Fridericus Leſſota.

XCVII.

XCVII.

De Oculis Glaucillæ.

Qvem, Glaucilla, tui ſemel
Vultus ſidereo lumine videris;
Non ille ætherias faces
Hinc atq; inde polos quæ ad geminos micant,
Demirabitur inſolens;
Nec qvod præcipuâ Phœbus adoreâ
Spargit, cùm rutilos rotat
Immenſis radios fulminibus pares,
Tantilli faciet jubar:
Sed qvæ Virgineas irradiant genas;
Miti fulgure lumina
Cœlo illum intuitu continuo inferent.
RHENI principis omnium
Dignatur ſoboles inter amantium
Lætos ponere me choros:
Et nil, priſce, tibi jam invideo, Pari.
O mellitule ocellule
Illuſtras teneræ qvi faciem Deæ!
O nocti qvoq; luridæ
Donature diêi, ſi lubeat, jubar!
Totum muneris hoc tui eſt,
Hos qvòd verſiculos ad citharam cano,
Germanæ fidicen lyræ:
Qvòd laudor, qvòd amor, ſicut amor, tuum eſt.

J. M. W.

AD RHODOMELLAM.

QVem tu, Mellea Lux, ſemel
Electum placido lumine ceperis;
Illum non Veneris furor
Raptabit comitem; nec Satanæ dolis
Excludetur ab ignibus;
Demto fine calent qvêis pia pectora.
Non convivia, non joci;
Non hunc forma Proci & cura pecuniæ
Adſpectu rapient tuo:
Sed qvi dulcis amor corde fluit tuo.
Formæ & munera linguæ,
Fingent ætherio munere nobilem.
Gaudebitq́ Sophûm novis
Ornatum titulis inter amabiles
Sponſum ponere me choros,
Ut jam dente minùs mordear invido.
O lux ſidere clarior,
Magnis qvæ comitem tollis honoribus!
O gratum Domino lubens
Donatura tuo, ſi libeat, gradum!
Totum muneris hoc tui eſt,
Qvòd me ſacra Virûm turba colentium,
Vatem Cæſarium vocat.
Qvòd ſpiro & ſtimulor, ſi ſtimulor, tuum eſt.

Barptolemæus Bylovius P. L.

In Viri-dominam.

Qvem Vos, ô Tanaqvil, ſemel
Deſponſum Thalami fœdere ducitis;
Illum non pater Evhyus
Spectabit comitem; non chelis ódica
Plantis tollet alacribus
Saltantem; neq; plebs convena publicis
Invitatum epulis ſemel,
Qvum non unum habeat ſolvere numulum,
Pòſt admittet aſymbolum.
Sed qvæ rivulo aqva aut flumine bulliunt;
Aut paucæ Cereris liqvor
Effingent gracili corpore ſobrium.
Templi juſtitiæ & ſcholæ
Coguntur Proceres inter amabiles
Exhorreſcere te jocos:
Qvin & fuſte Virum ſæviter impetis.
O tàm nobile maſculi
Sceptri qvæ regimen, Beſtia, adulteras!
O diro qvoq; Cerbero
Injectura bovis, ſi liceat, jugum!
Totum murmuris hoc tui eſt,
Qvòd plorant pueris ludificantibus
Magni roboris Hercules;
Qvòd, qvi Vir tuus eſt, nemo Vir eſt, tuũ eſt.

Melchior Agricola P. L.

Ad Parodias.

Q*Vem Tu, dulce Melos, ſemel*
Mirantem vario carmine paveris;
Illum non pavor invidus
Seducet Zoilum; non labor æmulus
Metro tendet in altero
Vatem; qvin neq; vis enthea Spiritu
Ad flatum ſupero gravem,
Ode qvòd ſimiles qvæſierit vias,
Rellinqvet Clarijs jugis:
Sed qvæ ſidera fulgentia prænitent,
Europævè tot Hercules,
Tollent ætherio tramite comparem.
MONAVI Ducis artium
Dignatur Vigor, hos ſubter adoreæ
Sciti jungere Te ſitus:
Et livore minùs carpere tabido.
O altæ ſapientiæ
Calcem qvòd decoras, dulce Melos, Libri!
O ipſis ſimul Exteris
Miſturum Sophiæ, cùm liceat, ſales!
Totum Laudis id eſt tuæ,
Qvòd juſtâ fruitur ſorte faventium
Sancti clauſula ſymboli;
Qvòd doctis placet, ut ſat placet, eſt tuum.

Laur. Ludovicus Ligius
Poëta Cæſarius.

Index

Index harum Parodiarum.

A.

Adrianus Blyenberg J C.

1. *Ad Parcam. parod.* 78

Andreas Calagius.

1. *Ad Ignaviam.* 87

B.

Balthaſar Exnerus de Hirſchbergâ.

1. *Ad DEUM.* 13
2. *Ad Jacobum Monavium.* 55
3. *Ad Rhetoricam.* 74

Bartholomæus Benckius.

1. *In Jacobi Monavij manes.* 77

Bartholomæus Bylovius P. L.

1. *Ad Rhodomellam.* 98

Bartholomæus Chryſëus.

1. *Ad DEUM.* 8

Bonaventura Mollerus.

1. *De Alchymia indocta.* 91

C.

Caſpar Arnoldi.

1. *Ad Æſculapium.* 67

Caſpar Cunradus D.

1. *Ad Danielem Rindfleiſch Bucretium.* 1
2. *Ad Deum Patrem.* 4

3. *Ad Deum Filium.* 5
4. *Ad Deum Spiritum Sanctum.* 6
5. *Ad Deum.* 14.
6. *Ad Danielem Rindfleiſch Bucretium.* 56
7. *Ad Caſparum Dornavium M. D.* 75.
8. *Ad Famam.* 76.
9. *Super Obitu Annæ Sauromannæ Sabaſtiani Vogtij Maritæ.* 82.

Caſparus Hoffman.

1. *In Aulam.* 85

Chriſtophorus Röslerus D.

1. *Ad Chriſtum.* 21
2. *In Hydropem.* 81

D.

Daniel Rindfleiſch Bucretius D.

1. *Ad Eccleſiam.* 32

Daniel Vechnerus P. L.

1. *Magdalena Monavia* παφέδυσα. 83

David Crinitus

1. *In Fidem.* 35

E.

Elias Cüchler P. L.

1. *Ad Lucem Cœleſtem.* 33

Elias Reuſnerus M. L.

1. *Ad Jeſulum Emmanuelem* 15
2. *Ad Chriſtum Dei agnum.* 16
3. *Ad Chriſtum redivivum.* 18

4. *In*

4. *In Pſalmum 27. Dominus Lux & ſalus mea. &c.* 39
5. *Dominus protector meus.* 40
6. *In Rutam Saxonicam.* 45

F.

Franciſcus Hildeshemius. D.

1. *Ad Sanitatem.* 69

Franciſcus Langer. D.

1. *Ad Breslam.* 46

Fridericus Leſſota.

1. *Ad Cupidinem.* 96

G.

Georgius Calaminus.

1. *De pudore Conjugali.* 58

M. Georgius Carolides à Carlsperga P. Cæſ.

1. *Hominem pium fide in Chriſtum ſalvari.* 36

Georgius Richterus.

1. *Nuptiis Joan. Theodori & Agnetis Mollerianæ.* 60
2. *Miles Ungarus.* 92

H.

Henricus Clingerius de Abiete Myſiæmont. J. C.

1. *Ad Chriſtum.* 22

Heinricus Meibomius.
1. *Ad Conjugium.* 59
2. *Ad Simplicitatem.* 65

I.

Janus Lernutius.
1. *Ad vitam.* 57

Joachimus Schmidius.
1. *Ad Deum.* 9

Joannes Brachman Scholæ Frauſtad. R.
1. *Ipſe faciet.* 42
2. *Domini eſt Salus.* 44

Joannes Linckius P. L.
1. *Ad Spiritum Sanctum.* 25

Joannes Matthæus wacker.
1. *Ad Religionem.* 31
2. *De Urbe Venetiarum.* 47
3. *De Horatio.* 49
4. *De Andrea Dudithio.* 50
5. *De Peſte.* 79
6. *De ſuperbia.* 88
7. *De Cereviſia Vratislavienſi.* 94
8. *De oculis Glaucillæ.* 97

Joannes Raſcus.
1. *In fontem regenerationis.* 30

Joannes

INDEX.

Joannes Roſacius.

1. *Ad bonum paſtorem.* 29

Joannes Timæus P.C.

1. *Ipſe faciet.* 41
2. *Nuptiis Martini Holtzheuſeri M. D. & Mariæ Grunhaimidis.* 61

L.

Lamb. Lud. Pitopæus.

1. *Ad Chriſtum.* 20

Laurent. Ludovicus Ligius. P. Cæſ.

1. *Ad parodias.* 100

M.

Margarita Freheri Bokias de Gutmansdorff.

1. *Ad Cunctipotentem.* 11

Maroquartus Freherus.

1. *Ad Nitrum.* 48
2. *Ad Joan. Matth. Wackerum.* 52

Melchior Agricola. P. L.

1. *In Viridominam.* 99

Melior Laubanus. P. L.

1. *In amicitias Monavianas.* 53
2. *Ad Lucinam.* 62
3. *Ad Logicen artium Reginam.* 73
4. *Ad Mopſofabullum.* 88

5. n

5. *In Pſeudopion calumniatricem.* 90
6. *In Ebrietatem.* 95

Melchior Oſtius Lign.

1. *Ad Chriſtum.* 23
2. *Ad Scholam.* 81

N.

Nathan Chytræus.

1. *Ad Jeſum Chriſtum Mundi Salvatorem.* 17

Nicolaus Reuſnerus.

1. *Ad Divam ſalutem.* 68

P.

Paulus Meliſſus.

1. *Ad Spiritum Sanctum.* 24

Paulus Radecus.

1. *Ad Deum.* 12
2. *Petrus pœnitens.* 27

Petrus Monavius.

1. *Ad Deum Opt. Max.* 7
2. *Petrus pœnitens.* 26

Petrus Roranck.

1. *Apoſtaſiæ ſanctæ Metamorphoſis.* 28

Procopius Lupacius.

1. *Ad S S. Trinitatem.* 3

S.

Sebaſtianus Ambroſius.

1. *Deo Vitæ mortiſq; arbitro* 10

Sebaſtianus Hoffman.

1. *Ad S S. Trinitatem.* 2

Simon Stenius.

1. *Ad Veritatem.* 34

Simon Udalricus Piſtoris.

1. *Ad Themidem.* 65
2. *Ad Grammaticam.* 72

T.

Tobias Aleutner, P. L.

1. *Ad Mnemoſynem.* 70

Tobias Fiſcherus, P & M. D.

1. *Ad Chriſtum.* 19

Tobias Mitis Limuſeus.

1. *In lucem mundi.* 84

Tobias Scultetus. J. C.

1. *Ad Jacobum Monavium.* 54
2. *In Febrim.* 80
3. *In caſeos ovillos Sileſiæ.* 93

V.

Val. Acidalius, D.

1. εἰς ἀθανασίαν. 37
2. *Ad bonam Conſcientiam.* 38
3. *Ad Iuſtum Lipſium.* 51
4. *Ad pacem.* 69
5. *Ad vitam ruſticam.* 66
6. *In calumniam.* 86

FINIS.

L I P S I Æ,

Typis Lambergianis,

Excudebat Johann Glück.

ANNO

M. DC. XIV.